

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๑๘๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

เรื่อง ฉลากโภชนาการ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีการแสดงฉลากโภชนาการ เพื่อให้ข้อมูล และความรู้ด้านคุณค่าทางโภชนาการของอาหารแก่ประชาชน อันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านอาหารและโภชนาการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้อาหารดังต่อไปนี้เป็นอาหารที่ต้องแสดงฉลากโภชนาการ

๑.๑ อาหารที่มีการกล่าวอ้างทางโภชนาการ

๑.๒ อาหารที่มีการใช้คุณค่าในการส่งเสริมการขาย

๑.๓ อาหารที่ระบุกลุ่มผู้บริโภคในการส่งเสริมการขาย

๑.๔ อาหารอื่นตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาประกาศกำหนด

โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาหาร

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“อาหารที่มีการกล่าวอ้างทางโภชนาการ” หมายถึง อาหารที่แสดงข้อมูลทางโภชนาการบนฉลากเกี่ยวกับชนิดหรือปริมาณสารอาหาร ปริมาณสารอาหารโดยเปรียบเทียบ หรือหน่วยของสารอาหาร แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงอาหารที่มีการกล่าวอ้างทางโภชนาการเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่องนั้นๆ

“อาหารที่มีการใช้คุณค่าในการส่งเสริมการขาย” หมายถึง อาหารที่มีการนำข้อมูลเกี่ยวกับคุณประโยชน์หรือหน้าที่ของตัวผลิตภัณฑ์ ส่วนประกอบ หรือสารอาหารอย่างหนึ่งอย่างใดของผลิตภัณฑ์ที่มีต่อร่างกายหรือสุขภาพ มาใช้เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย

“อาหารที่ระบุกลุ่มผู้บริโภคในการส่งเสริมการขาย” หมายถึง อาหารที่ผู้จะใช้กับกลุ่มผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มวัยเรียน กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น แต่ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นอาหารที่มีการระบุกลุ่มผู้บริโภคเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่องนั้นๆ

“สารอาหาร” หมายถึง สารอาหารที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๓ แนบท้ายประกาศฉบับนี้ และให้หมายความรวมถึงพลังงานที่ได้จากสารอาหารด้วย

ข้อ ๓ การแสดงฉลากอาหารตามข้อ ๑ ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่องฉลาก และต้องแสดงฉลากโภชนาการ โดยปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ด้วย

ข้อ ๔ การแสดงฉลากโภชนาการจะต้องแสดงข้อความเป็นภาษาไทย แต่จะมีภาษาต่างประเทศด้วยก็ได้ โดยจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้ ดังนี้

๔.๑ บัญชีหมายเลข ๑ : รูปแบบและเงื่อนไขของการแสดงกรอบ ข้อมูลโภชนาการ

๔.๒ บัญชีหมายเลข ๒ : วิธีการกำหนดปริมาณอาหารหนึ่งหน่วย บริโภคกับจำนวนหน่วยบริโภคต่อภาระน้ำหนัก

๔.๓ บัญชีหมายเลข ๓ : สารอาหารที่แนะนำให้บริโภคประจำวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่หกปีขึ้นไป

๔.๔ บัญชีหมายเลข ๔ : หลักเกณฑ์ในการกล่าวอ้างทางโภชนาการบนผลิตภัณฑ์อาหาร

ข้อ ๕ ประกาศฉบับนี้ไม่ใช้บังคับกับ

๕.๑ หมวดแปลงสำหรับทารกและหมวดดัดแปลงสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็ก อาหารทารกและอาหารสูตรต่อเนื่องสำหรับทารกและเด็กเล็ก อาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก และอาหารอื่น ซึ่งได้มีประกาศกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในส่วนที่เกี่ยวกับการแสดงผลสารอาหารบนผลิตภัณฑ์ไว้แล้วโดยเฉพาะ

๕.๒ อาหารที่มิได้จำหน่ายโดยตรงต่อผู้บริโภค หรืออาหารที่มิได้ผลิตหรือนำสั่งเข้ามาเพื่อจำหน่ายในประเทศไทย

๕.๓ อาหารที่บรรจุในภาชนะบรรจุย่อย ซึ่งมุ่งหมายจะจำหน่ายรวมกันในภาชนะบรรจุใหญ่

ข้อ ๖ ประกาศฉบับนี้

๖.๑ ให้ใช้บังคับเมื่อพนักงานดูแลรักษาและเปลี่ยนแปลงตัววันต่อวันในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖.๒ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ซึ่งอาหารที่ได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตัววันอาหาร อาหารที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ลักษณะอาหาร อาหารที่ได้รับแจ้งรายละเอียด หรืออาหารที่จะต้องแสดงฉลากโภชนาการตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ ยื่นคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยื่นขออนุญาตใช้ลักษณะอาหารตามประกาศฉบับนี้ แล้วแต่กรณี ให้ถูกต้องภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้

ใช้บังคับ และเมื่อได้ยืนคำขอดังกล่าวแล้วให้คงใช้ฉลากนั้นไปพลางก่อนได้ จนกว่า จะได้รับอนุญาต หรือถึงวันที่ผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่อนุญาตให้ใช้ฉลากนั้นต่อไป

ในการอนุญาตให้ใช้ฉลากใหม่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าฉลากเดิมที่ได้จัดทำไว้ใช้ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับเหลืออยู่ และไม่ถูกต้องตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ใช้ฉลากเดิมไปพลางก่อนจนกว่า จะหมดกีดกันได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

รักเกียรติ สุขธนะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ยกเว้น

บัญชีหมายเลข 1
แบบท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 182) พ.ศ. 2541

รูปแบบและเงื่อนไขของการแสดงกรอบข้อมูลโภชนาการ

1. รูปแบบของกรอบข้อมูลโภชนาการ ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ สำหรับรูปแบบที่
นอกเหนือจากนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

1.1 การแสดงกรอบข้อมูลโภชนาการแบบเดิม

(1) การแสดงกรอบข้อมูลโภชนาการแบบเดิมรูปแบบมาตรฐาน

		ข้อมูลโภชนาการ	
ส่วนที่ 1	หนึ่งหน่วยบริโภค :(.....)		
	จำนวนหน่วยบริโภคต่อ :		
ส่วนที่ 2	คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค [*] พัฒนาทั้งหมด กิโลแคลอรี่ (พลังงานจากไขมัน กิโลแคลอรี่)		
	ไขมันทั้งหมด ก.%		
ช่วงที่ 1	ไขมันอิ่มตัว ก.%		
	โคเลสเตอรอล มก.%		
ช่วงที่ 2	โปรตีน ก.%		
	คาร์โบไฮเดรตทั้งหมด ก.%		
ช่วงที่ 3	ไขมัน ก.%		
	น้ำตาล ก.%		
ช่วงที่ 4	โซเดียม มก.%		
	* ร้อยละของปริมาณที่แนะนำต่อวัน *		
ช่วงที่ 5	วิตามินอ่อน %	วิตามินบี 1 %	
	วิตามินบี 2 %	แมกเซียม %	
ช่วงที่ 6	เหล็ก %		
	* ร้อยละของปริมาณที่แนะนำต่อวัน * วิตามินบี 6 (Thai RDI) โดยคำนึงถึงความต้องการพลังงานวันละ 2,000 กิโลแคลอรี่ ความต้องการพลังงานของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ผู้ที่ต้องการพลังงานวันละ 2,000 กิโลแคลอรี่ ควรได้รับสารอาหารต่างๆ ดังนี้		
ช่วงที่ 7	ไขมันทั้งหมด น้อยกว่า 65 ก.		
	ไขมันอิ่มตัว น้อยกว่า 20 ก.		
ช่วงที่ 8	โคเลสเตอรอล น้อยกว่า 300 มก.		
	โปรตีน 300 ก.		
ช่วงที่ 9	ไขมัน 25 ก.		
	โซเดียม น้อยกว่า 2,400 มก.		
พลังงาน (กิโลแคลอรี่) ต่อกรัม : ไขมัน = 9 ; โปรตีน = 4 ; ชาเขียวไธโอโรค = 4			

- หมายเหตุ 1. ให้เติมข้อมูลในช่องว่าง “ ” ให้สมบูรณ์ตามรูปแบบของกรอบ
 2. ในกรณีที่อาหารดังกล่าวไม่มีการกำหนดปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถ้วนถ้วน หรือไม่มีลักษณะ
 การบริโภคใกล้เคียงกับอาหารที่มีการกำหนดปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถ้วนถ้วน ให้เก็บเว้นการแสดงข้อมูล
 อาหารหนึ่งหน่วยบริโภคและเขียนวันหนึ่งหน่วยบริโภคต่ออาหารน้ำนมรู และให้แสดงข้อความ “คุณค่าทาง
 โภชนาการต่อ 100 ก.” หรือ “คุณค่าทางโภชนาการต่อ 100 มล.” แทนข้อความ “คุณค่าทางโภชนาการต่อ
 หนึ่งหน่วยบริโภค”

(2) ภาณุเตตกรอบช่องผู้ผลิตข้อมูลการรายงานเชิงรุกแบบว่าง สำหรับบล๊อกที่มีผู้พิมพ์ที่เผยแพร่ข้อความทั้งบล๊อกและวิธีเขียนที่ต่อไปนี้ 25 カラ ภาษาอังกฤษเดียว ดูรูป

ชื่อผู้ให้ข้อมูล หน้าที่ร่วมบริโภค :(.....) จำนวนหน่วยบริโภค :ก. ห้องจราจรผู้ผลิต ก. โดยผลิตอยู่ (อย่างง่ายๆ ไม่แน่น ... ก.) ไม่แน่น	ชุดคำท้ายในข้อมูลเชิงบวกที่ยอมรับได้ ไข้มีผู้รับผลิต ก. ไข้มีผู้รับผลิต ก. โภคและการผลิต ก. โปรดติดตาม ก. ควรรักษาอุปกรณ์ ก. ไม่ใช่ ก. โปรดดู ก. โปรดดู ก. โปรดดู	ชุดคำท้ายในข้อมูลเชิงลบที่ยอมรับได้ รักษาของริมาน้ำต่ออ้วน *% กินรักษา% ไข้มีผู้รับผลิต% โภคและการผลิต% โปรดติดตาม% ควรรักษาอุปกรณ์% ไม่ใช่% โปรดดู% โปรดดู% โปรดดู	ข้อความขอรับรองว่าที่ประกาศนั้นถูกต้อง* วินัย% ภาคเชียง%	ข้อความขอรับรองว่าที่ประกาศนั้นถูกต้อง* รักษาของริมาน้ำต่ออ้วน *% กินรักษา% ไข้มีผู้รับผลิต% โภคและการผลิต% โปรดติดตาม% ควรรักษาอุปกรณ์% ไม่ใช่% โปรดดู% โปรดดู% โปรดดู	ข้อความขอรับรองว่าที่ประกาศนั้นถูกต้อง * รักษาของริมาน้ำต่ออ้วน *% กินรักษา% ไข้มีผู้รับผลิต% โภคและการผลิต% โปรดติดตาม% ควรรักษาอุปกรณ์% ไม่ใช่% โปรดดู% โปรดดู% โปรดดู	ข้อความขอรับรองว่าที่ประกาศนั้นถูกต้อง * รักษาของริมาน้ำต่ออ้วน *% กินรักษา% ไข้มีผู้รับผลิต% โภคและการผลิต% โปรดติดตาม% ควรรักษาอุปกรณ์% ไม่ใช่% โปรดดู% โปรดดู% โปรดดู

- หมายเหตุ**
1. “ได้รับคำอนุมัติในเชิงบวก””ได้รับคำอนุมัติในเชิงลบ” ให้สมบูรณ์ถ้ารูปแบบของข้อความ
 2. ในการฉีดเข็มยาต้องใช้เครื่องสอดร่องที่มีความแม่นยำสอดคล้องกับเข็มยาที่ใช้โดยร่างกาย ห้ามนำเข็มยาที่มีความแม่นยำสอดคล้องกับเข็มยาที่ใช้โดยร่างกายไปใช้กับเข็มยาที่มีความแม่นยำสอดคล้องกับเข็มยาที่ใช้โดยร่างกาย เช่น หัวเข็มของเข็มยา “อุณหภูมิสูงในช่วงที่ต้องห้าม” หรือ “อุณหภูมิสูงในช่วงที่ห้าม”
- โภชนาการต้อง 100 มค.” เมนูอาหาร “ชนิดทาร์กินส์ กับอาหารอ่อนนุ่มนวลร่างกาย”

(3) กານເສດງກວບບັນຫຼອງຂ່າຍການແນມຕິມຢານຂວາງ ສໍາຮັບຮອດກຳນົດພື້ນທີ່ແວ້ວ້າທີ່ກົດແລະນີ້ມີຄືມຫອກກ່າວ 250 ຕາມຈະກຳນົດຕົມດຣ

ບັນຫຼອງຂ່າຍການ ທີ່ໄດ້ນໍາມາໃຊ້ໂປຣກ ຈຶ່ງກວດເຖິງທີ່ໄດ້ຕອອງ{.....}		ຄຸນທ່ານໂປຣນາກຕ່ອນທີ່ກົດໄວ້ຍົບໂປຣກ ໃຊ້ປະຈອງຮຽມອັນທີ່ແນ່ນຳກົດວັນ *
ຈຶ່ງກວດເຖິງທີ່ໄດ້ຕອອງ{.....}	“ບັນຫຼອງຂ່າຍການ” ປ.%
ພົບຈຳນ້ຳຫຼຸມເມດ ກົດເຄືດຕື່ອງ (ພົບຈຳນ້າຄາໄປໜັນ ກົດເຄືດຕື່ອງ)	“ໃໝ່ບັນຫຼອງຄົວ” ປ. ໂຄດເສດວອດ ພ.%
* ຮັບເຊີຍອຸນຕິມາພາກອາຫານທີ່ແນ່ນຳໄໝກົດໃຫຍ້ຜ່ອຫຼຸມ ສ້າງເຊັ່ນໄໝກົດຫຼຸມຕົ້ນ 6 ຢື່ນິ້ນໄໝ (Thai Raya) ໂສດຫຼຸມທະ ຕາມກຳນົດການສັງນັ້ນວັນລະ 2,000 ກີໂສເສດຫຼຸມ	ປັບປຸງຄົກຕົກຈຳນູດ ປ. ໂຄດກາງ ປ. ນິ້າຫຼາດ ປ. ໂຄດຕື່ມ ພ.%
		ຮັບເຊີຍອຸນຕິມາພັດໃຫຍ້ຜ່ອຫຼຸມ *
		ວິຕາມືນົມ% ພົບຈຳນ້ຳຫຼຸມ%
		ວິຕາມືນົມ 1% ພົບຈຳນ້ຳຫຼຸມ 2% ຫຼັກ%

ກົມຍາຫຼຸມ

1. ໄກສີຫຼົງຈົດໃຫຍ້ວັນ “.....” ໄກສີມູນຍົດຕ່າງໂນຍານຫອດຕຽມ

- ໃນກົມຕົ້ນທີ່ກົດເຊົ່ານີ້ມີການກຳນົດການແນມຕິມຢານຂວາງ ແລ້ວໃຫ້ກົດກົດກົດຕື່ອງຈົງ ຂອງໄນ້ຕົກໆມີການກຳນົດກົດຕື່ອງຈົງ ທີ່ກົດໄດ້ກົດຕື່ອງຈົງ ທີ່ກົດໄດ້ກົດຕື່ອງຈົງ ທີ່ກົດໄດ້ກົດຕື່ອງຈົງ ເພື່ອກຳນົດການທີ່ມີການແນມຕິມຢານຂວາງ “ຫຼັກຄ້າທາງໂຄສນາກາຮດ 100 ດ.” ທີ່ກົດ “ຫຼັກຄ້າທາງໂຄສນາກາຮດ 100 ດ.” ແກ້ວຂັ້ນການກຳນົດກົດຕື່ອງຈົງ ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງ ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງ ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງ ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງ ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງ
- ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງເກົ່ານີ້ມີການກຳນົດການແນມຕິມຢານຂວາງ ແລ້ວໃຫ້ກົດກົດຕື່ອງຈົງ ທີ່ກົດໄດ້ກົດຕື່ອງຈົງ ທີ່ກົດໄດ້ກົດຕື່ອງຈົງ ທີ່ກົດໄດ້ກົດຕື່ອງຈົງ ທີ່ກົດໄດ້ກົດຕື່ອງຈົງ ເພື່ອກຳນົດການທີ່ມີການແນມຕິມຢານຂວາງ “ຫຼັກຄ້າທາງໂຄສນາກາຮດ 100 ດ.” ທີ່ກົດ “ຫຼັກຄ້າທາງໂຄສນາກາຮດ 100 ດ.” ແກ້ວຂັ້ນການກຳນົດກົດຕື່ອງຈົງ ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງ ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງ ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງ ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງ ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງ ໃຫ້ກົດຕື່ອງຈົງ

(4) การแสดงกรอบข้อมูลโภชนาการแบบเต็มรูปแบบข้อความต่อเนื่อง สำหรับกลากที่มีพื้นที่น้อยกว่า 80 ตารางเซนติเมตร

ข้อมูลโภชนาการ หนึ่งหน่วยบริโภค : (.....); จำนวนหน่วยบริโภคต่อ : คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค : พลังงานทั้งหมด กิโลแคลอรี่; พลังงานจากไขมัน กิโลแคลอรี่; ในมันทั้งหมด ... ก. (....%)*; ในน้ำอิมตัว ก. (....%)*; โภดสเทอรอล มก. (....%)*; โปรตีน ก.; คาร์บอไฮเดรตทั้งหมด ... ก. (....%)*; ไขอาหาร ก. (....%)*; น้ำตาล ก.; โซเดียม มก. (....%)*; วิตามินเอ (....%)*; วิตามินบี 1 (....%)*; วิตามินบี 2 (....%)*; แคลเซียม (....%)*; เฟลิก (....%)* *ร้อยละของปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคต่อวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai RDI) โดยที่ติดต่อกันความต้องการพลังงานวันละ 2,000 กิโลแคลอรี่

หมายเหตุ 1. ให้เติมข้อมูลในช่องว่าง “.....” ให้สมบูรณ์ตามรูปแบบของกรอบ

2. ในกรณีที่อาหารดังกล่าวไม่มีการกำหนดปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคชัดเจน หรือไม่มีตั้งค่ายจะทำการบริโภคใกล้เคียงกับอาหารที่มีการกำหนดปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคชัดเจน ให้ยกเว้นการแสดงปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคและจำนวนหน่วยบริโภคต่ออาหารจะบรรจุ และให้แสดงข้อความ “คุณค่าทางโภชนาการต่อ 100 ก.” หรือ “คุณค่าทางโภชนาการต่อ 100 ㎖.” แทนข้อความ “คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค”

ยกเว้น

1.2 การแสดงกรอบข้อมูลโภชนาการแบบย่อ

ให้เลือกแสดงได้เมื่อสารอาหารที่กำหนดในกรอบข้อมูลโภชนาการแบบเต็มส่วนที่ 2 จำนวนตั้งแต่ 8 รายการขึ้นไป จาก 15 รายการ มีปริมาณที่น้อยมาก ไม่มีความสำคัญจนถือว่าเป็นศูนย์ค่าน้ำหนักเกณฑ์ในข้อ 2.5 ของบัญชีนี้ ทั้งนี้ หากปริมาณสารอาหารใดที่กำหนดให้แสดงในกรอบข้อมูลโภชนาการแบบเต็ม แต่ไม่กำหนดให้แสดงในกรอบข้อมูลโภชนาการแบบย่อ มีคำที่มีนัยสำคัญก็ต้องแสดงไว้ในกรอบข้อมูลโภชนาการแบบย่อด้วย

(1) การแสดงกรอบข้อมูลโภชนาการแบบย่อรูปแบบมาตรฐาน

ข้อมูลโภชนาการ	
หนึ่งหน่วยบริโภค :	(.....)
จำนวนหน่วยบริโภคต่อ :
คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค	
พลังงานทั้งหมด	กิโลแคลอรี่
ร้อยละของปริมาณที่แนะนำต่อวัน *	
ไขมันทั้งหมด ก. %
โปรตีน ก. %
คาร์บไฮเดรตทั้งหมด ก. น้ำตาล ก. %
โซเดียม มก. %
* ร้อยละของปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้หน่วยบริโภคต่อวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai RDI) โดยคิดจากความต้องการพลังงานวันละ 2,000 กิโลแคลอรี่	

- หมายเหตุ
- ให้เติมข้อมูลในช่องว่าง “.....” ให้สมบูรณ์ตามรูปแบบของกรอบ
 - ในกรณีที่อาหารดังกล่าวไม่มีการกำหนดปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคชัดเจน หรือไม่มีลักษณะการบริโภคใกล้เคียงกับอาหารที่มีการกำหนดปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคชัดเจน ให้ยกเว้นการแสดงปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคและจำนวนหน่วยบริโภคต่อภัณฑ์บรรจุ และให้แสดงข้อความ “คุณค่าทางโภชนาการต่อ 100 ก.” หรือ “คุณค่าทางโภชนาการต่อ 100 มล.” เท่านั้น ข้อความ “คุณค่าทางโภชนาการต่อ หนึ่งหน่วยบริโภค”

(2) การแสดงกรอบข้อมูลโดยชนาการแบบท่อรูปแบบขาวดำ สำหรับจดหมายคิ้วที่มีพื้นที่เน้นที่จุดเดียว

ชื่อผู้ลงทะเบียน	ที่อยู่ที่ติดต่อ		ที่อยู่ที่ติดต่อ	
*				
หน่วยงานหรือ :	(.....)		บุคคลของเจ้าของที่บ้านที่ต้องรับ	
จำนวนหน่วยบริโภค : ก.	 ก.	
จำนวนหน่วยบริโภค : ก.	 ก.	
พัสดุคงเหลือ : ก.	 ก.	
* ห้องน้ำของบ้านที่ต้องรับน้ำให้ไว้ไว้ก่อนต่อหน้า	โฉมเดิม		โฉมเดิม	
สำหรับคนใช้อาชญากรรม 6 ปีขึ้นไป (TVA RD) โดยเดิมทั้งหมด ก.	 ก.	
จำนวนเต็มของพื้นที่บ้านที่ต้องรับน้ำ 2,000 กิโลเมตรรีบ				

หมายเหตุ

- ให้เพิ่มข้อมูลในช่องว่าง “.....” ให้ครบถ้วนตามรูปแบบของที่อยู่
- ในการเขียนที่อยู่ทางเดินรถต้องเขียนตามลักษณะของที่อยู่จริง หรือไม่ได้ซึ่งหมายความว่าต้องเขียนตามที่อยู่ที่มีอยู่จริง เช่น บ้านเลขที่ ๑๐๘ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ๑๐๑๕ ห้อง “๑๖๓” ให้เขียนว่า “บ้านเลขที่ ๑๐๘ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ๑๐๑๕” ไม่ใช่ “บ้านเลขที่ ๑๖๓ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ๑๐๑๕” ห้อง “๑๖๓” ให้เขียนว่า “บ้านเลขที่ ๑๐๘ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ๑๐๑๕” ไม่ใช่ “บ้านเลขที่ ๑๖๓ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ๑๐๑๕”

(3) การแสดงกรอบข้อมูลโภชนาการแบบย่อรูปแบบข้อความต่อเนื่อง สำหรับคลาสที่มีผู้ที่น้อยกว่า 80 ตารางเซนติเมตร

ข้อมูลโภชนาการ หนึ่งหน่วยบริโภค : (.....); จำนวนหน่วยบริโภคต่อ : คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค : พลังงานกั้งหนด กิโลแคลอรี่; ไขมันกั้งหนด ก. (....%)*; โปรตีน ก.; คาร์บอไฮเดรตกั้งหนด ก. (....%)*; น้ำตาล ก.; โซเดียม มก. (....%)* * ร้อยละของปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคต่อวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai RDI) โดยคิดจากความต้องการเพียงงานวันละ 2,000 กิโลแคลอรี่

- หมายเหตุ**
- ให้เติมข้อมูลในช่องว่าง “.....” ให้สมบูรณ์ตามรูปแบบของกรอบ
 - ในการเขียนรายการดังกล่าวไม่มีการกำหนดค่าปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถ้าจึง หรือไม่มีลักษณะการบริโภคที่เกี่ยวกับอาหารที่มีการกำหนดค่าปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถ้าจึง ให้ยกเว้นการแสดงค่าอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคและจำนวนหน่วยบริโภคต่อภาระบรรจุ และให้แสดงข้อความ “คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค”

1.3 การแสดงกรอบข้อมูลโภชนาการแบบควบคู่

ให้แสดงเมื่อผลิตภัณฑ์นั้นอาจต้องพัฒนาส่วนประกอบอื่น และ/หรือนำไปร่วมกับวิธีดามที่ระบุไว้บนผลิตภัณฑ์ให้แสดงข้อมูลโภชนาการของผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในสภาพตามที่จำหน่ายและในสภาพหลังเตรียมตามคำแนะนำบนผลิตภัณฑ์ดังนี้

ข้อมูลโภชนาการ			
หนึ่งหน่วยบริโภค :(.....)	จำนวนหน่วยบริโภคต่อ :	ผลิตภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์หลังเตรียม
คุณค่าทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์ ไข่หมักทั้งหมด ก. ไข่มันอิมด้าว ก. โคเลสเตอรอล มก. โปรตีน ก. คาร์บอไฮเดรตทั้งหมด ก. ไข่ขาว ก. น้ำตาล ก. โซเดียม มก.		ร้อยละของปริมาณที่แนะนำต่อวัน*%
ไข่หมักทั้งหมด ก. ไข่มันอิมด้าว ก. โคเลสเตอรอล มก. โปรตีน ก. คาร์บอไฮเดรตทั้งหมด ก. ไข่ขาว ก. น้ำตาล ก. โซเดียม มก.	%%
วิตามินเอ วิตามินบี 1 วิตามินบี 2 แคลเซียม เหล็ก	%%
วิตามินบี 1 วิตามินบี 2 แคลเซียม เหล็ก	%%
ความต้องการพลังงานของเด็กนุกคลอเด็กต่ำกว่า 2,000 กิโลแคลอรี่ ควรได้รับสารอาหารต่างๆ ดังนี้			
ไข่หมักทั้งหมด ไข่มันอิมด้าว โคเลสเตอรอล คาร์บอไฮเดรตทั้งหมด ไข่ขาว โซเดียม	น้อยกว่า 65 ก. น้อยกว่า 20 ก. น้อยกว่า 300 มก. 300 ก. 25 ก. น้อยกว่า 2,400 มก.		
พลังงาน (กิโลแคลอรี่) ต่อกรัม : ไขมัน = 9 ; โปรตีน = 4 ; คาร์บอไฮเดรต = 4			

- หมายเหตุ 1. ให้เติมข้อมูลในช่องว่าง “.....” ให้สมบูรณ์ตามรูปแบบของกรอบ
 2. ในกรณีที่อาหารต้องกล่าวไม่มีการกำหนดปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคชัดเจน หรือไม่มีลักษณะการบริโภคใกล้เคียงกับอาหารที่มีการกำหนดปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคชัดเจน ให้ยกเว้นการแสดงผลโภชนาการที่จำหน่ายบริโภคและจำนวนหน่วยบริโภคต่ออาหารบรรจุ และให้แสดงข้อความ “คุณค่าทางโภชนาการต่อ 100 ก.” หรือ “คุณค่าทางโภชนาการต่อ 100 มล.” แทนข้อความ “คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค”

3. คำว่า “ผลิตภัณฑ์” และ “ผลิตภัณฑ์หลังเตรียม” ให้ระบุเป็นชื่อนิยมของอาหารตามข้อเท็จจริง เช่น “แป้งเค้ก พสุ” และ “เพ็ก” ตามลักษณะ เป็นต้น

2. เงื่อนไขการแสดงกรอบข้อมูลโภชนาการ

2.1 ต้องแสดงตามรูปแบบที่กำหนด การแสดงสีของพื้นกรอบข้อมูลให้ใช้สีเดียวนั้นและสีของข้อความในกรอบข้อมูลดังนี้ ใช้สีที่ตัดกันกับสีของพื้นกรอบ ซึ่งทำให้ข้อความที่ระบุอ่านได้ชัดเจน ตัวอักษรต้องใช้สีเดียวกันและต้องมีขนาดเดียวกับพื้นที่ของกรอบ

2.2 ต้องแสดงข้อมูลพังงานหรือสารอาหารทุกรายการตามที่กำหนดให้แสดงในกรอบข้อมูลโภชนาการแต่ละแบบ เมล็ดลูกพังงานหรือสารอาหารนั้น ๆ จะมีปริมาณที่น้อยมากไม่มีความสำคัญจนถือว่าเป็นศูนย์ datum หลักเกณฑ์ในเงื่อนไขการแสดงกรอบข้อมูล โภชนาการข้อ 2.5

2.3 การแสดงข้อมูลสารอาหารอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดให้โดยที่สารอาหารนั้นมีอยู่ในบัญชีหมายเลขอ 3 แผนท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ ต้องแสดงสารอาหารนั้นในกรอบข้อมูล โภชนาการส่วนที่ 2 ช่วงที่ 1 ถึง 3 และจะต้องแสดงตามลำดับก่อนหลังดังต่อไปนี้ สำหรับสารอาหารที่ไม่มีอยู่ในบัญชีหมายเลขอ 3 ดังกล่าว ให้แสดงชนิดและปริมาณสารอาหารนั้นนอกกรอบข้อมูล โภชนาการท่านั้น

ส่วนที่ 2	ช่วงที่ 1	พังงานทั้งหมด* พังงานจากใบมัน* พังงานจากใบมันอ่อนด้าว
	ช่วงที่ 2	ใบมันทั้งหมด* ใบมันอ่อนด้าว* ใบมันไม่อิ่มตัวแห้งเมล็ดข้าว ใบมันไม่อิ่มตัวหลายเตาแห้ง โภคแลสเทอรอล* โปรดีน* คาร์โบไไฮเดรตทั้งหมด* ไขอหาระ* ไขอหารที่คละลายน้ำได้ ไขอหารที่ไม่คละลายน้ำ น้ำตาล* น้ำตาลแยกออกชองต์ คาร์โบไไฮเดรตส่วนอื่น โซเดียม* โพแทสเซียม
	ช่วงที่ 3	วิตามินอี* วิตามินบี 1* วิตามินบี 2* แคลเซียม* เหล็ก* วิตามินและแร่ธาตุอื่นที่มีอยู่ในบัญชีสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคประจำวัน สำหรับคนไทยอย่างล้มต่อ ปีชั้นไป (Thai RDI) ให้แสดงปริมาณเป็น ร้อยละของ Thai RDI โดยเรียงตามลำดับปริมาณมากไปน้อย

หมายเหตุ * เป็นข้อมูลโภชนาการที่บังคับให้แสดงในกรอบข้อมูล โภชนาการแบบเดิม

2.4 หากผลิตภัณฑ์มีการเติมสารอาหารลงในอาหาร หรือมีการกล่าวอ้างถึงสารอาหารใดบนฉลาก โดยสารอาหารนั้นมีได้บังคับให้แสดงในกรอบข้อมูล โภชนาการ ต้องแสดงสารอาหารนั้นตามเงื่อนไข การแสดงกรอบข้อมูล โภชนาการข้อ 2.3 ด้วย

2.5 อาหารที่ควรรับประทานเพื่อสุขภาพและการเรียนของเด็ก รวมทั้งการดูแลสุขภาพเด็กในช่วงการศึกษา

พัฒนาการทางอาหาร	น้ำนม	นมกรวี่ด์ วิเคราะห์	กาก妃้อร์	กาก妃้อร์ที่รับประทานอาหาร	ผลการดูแลความเจ็บป่วย รักษาระบบปริมาณ ภายนอกต่อวัน**	การดูแลรักษาภาระทาง น้ำหนักและปริมาณอาหาร ที่ดูแลต่อวัน**	ประเมินค่าผู้ดูแลเด็กที่ดีที่สุด ด้วยตัวเองหรือ เป็นครู*
หลังวัน, หลังอาหาร “ไข่มุ้น”	กาก妃้อร์	< 5	แมลงสาบเพียง 0	แมลงสาบเพียง 0	แมลงสาบเพียง 0	แมลงสาบเพียง 0	< 5 ถึงครึ่งวัน
ไม่มีน้ำหนัก, น้ำหนักต่ำ	กาก妃้อร์	< 0.5	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 5	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 10	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 0	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 0	< 0.5 กิโล
หลังอาหาร	น้ำนมร้อน	> 0.5	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 0.5	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 1	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 0	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 0	< 2 มิลลิกรัม
โปรดดูดอย่างดี	น้ำนมร้อน	< 2	แมลงสาบเพียง 0	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 5	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 0	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 0	< 1 กิโล (น้ำหนักต่ำ < 0.5 กิโล)
โปรดดื่ม น้ำดื่มน้ำดื่มน้ำดื่ม, น้ำดื่มน้ำดื่ม	กาก妃้อร์	< 0.5	แมลงสาบเพียง 0	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 1	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 0	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 0	< 1 กิโล (น้ำหนักต่ำ < 0.5 กิโล)
โปรดดื่ม	น้ำนมร้อน	< 5	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 5	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 10	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 0	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 0	< 5 มิลลิกรัม
น้ำนม, นมกรวี่ด์ (นมวัน ไข่มุ้น)				(แมลงสาบต่อวัน)	< 2	แมลงสาบ “น้ำหนักต่ำ” 2*	< 5 ชั่วโมง 2 นาที แมลงสาบต่อวัน

* แมลงสาบที่รับประทานอาหารน้ำหนักต่อวันที่ดีที่สุดจะต้องได้รับการดูแลอย่างดี ไม่เกินครึ่งวัน หรือต้องให้เด็กดื่มน้ำหนักต่อวันที่ดีที่สุด

บริโภคต่อวันไม่ต่ำกว่าเดือนต่อ 100 กรัม หรือต่อ 100 มล.

** ปริมาณที่ดีจะต้องดูแลด้วยตัวเองหรือให้ครูประเมินต่อวันที่ดีที่สุด 6 ปีขึ้นไป (Thai Recommended Daily Intakes-Thai RDI)

“*”หมายความว่า “น้ำหนักต่ำ” “≤” หมายความว่า “น้ำหนักต่ำหรือเท่ากับ”

“**”หมายความว่า “น้ำหนักต่ำ” “≤” หมายความว่า “น้ำหนักต่ำหรือเท่ากับ”

ទេសចរណ៍ផ្សាយ

- 1.. Codex Alimentarius. 1993. Codex Guidelines on Nutrition Labelling CAC/GL 2-1985 (Rev.1-1993)
2. U.S. Food and Drug Administration . 1995. Code of Federal Regulations 21 CFR part 101 : Food Labeling.

សម្រាប់ប្រើប្រាស់

บัญชีหมายเหตุ 2
แผนที่้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 182) พ.ศ. 2541

วิธีการคำนวนปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคกับจำนวนหน่วยบริโภคต่อภานุบารุง

1. หนึ่งหน่วยบริโภค หมายถึง ปริมาณอาหารที่คนไทยปกติทั่วไปรับประทานได้ทันดิน 1 ครั้ง ปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคที่ระบุในผลิตภัณฑ์อาหารเป็นปริมาณอาหารที่ผู้ผลิตแนะนำให้ผู้บริโภครับประทานผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ในแต่ละครั้ง หรือเรียกว่า “กินครั้งละ” นั้นเอง

ปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคนี้กำหนดให้จากปริมาณ “หนึ่งหน่วยบริโภคอ้างอิง” ซึ่งเป็นค่าปริมาณอาหารโดย平均นักหรือปริมาณมาตรฐานเดลากรั้งที่ประเมินแล้ว ได้จากการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคและข้อมูลจากผู้ผลิตเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้ ปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคดังกล่าวอาจไม่เท่ากับปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคอ้างอิงก็ได้ แต่จะต้องเป็นค่าที่ใกล้เคียงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

2. จำนวนหน่วยบริโภคต่อภานุบารุง หมายถึง จำนวนครั้งของการบริโภคอาหารนั้นที่มีอยู่ในหนึ่งหน่วยภานุบารุง

3. ตารางปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคต่อภานุบารุง จึงของผลิตภัณฑ์อาหารต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการแสดง “หนึ่งหน่วยบริโภค” ในผลิตภัณฑ์อาหาร จึงกำหนดค่าปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคอ้างอิงของผลิตภัณฑ์อาหารต่าง ๆ โดยจัดเป็น 7 กลุ่มตามลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือลักษณะการบริโภคผลิตภัณฑ์ ได้แก่

- 3.1 กลุ่มน้ำนมและผลิตภัณฑ์ (Dairy products)
- 3.2 กลุ่มน้ำเครื่องดื่ม (เครื่องดื่ม) (Beverages)
- 3.3 กลุ่มอาหารชนิดเคี้ยวและขนมหวาน (Snack food and desserts)
- 3.4 กลุ่มอาหารที่ปรุงสำเร็จรูป (Semi- processed foods)
- 3.5 กลุ่มผลิตภัณฑ์ขนมปัง (Bakery products)
- 3.6 กลุ่มน้ำซุปพืชและผลิตภัณฑ์ (Cereals and grain products)
- 3.7 กลุ่มอื่น ๆ (Miscellaneous)

3.1 กลุ่มน้ำนมและผลิตภัณฑ์ (Dairy products)

ลำดับที่	ชนิดอาหาร	หน่วยน้ำยาบริโภคอ้างอิง
1.	นมและผลิตภัณฑ์นมพร้อมดื่ม	200 มล.
2.	นมข้นไม่หวาน (นมข้นจีด) (condensed, evaporated, undiluted)	15 มล.
	นมข้นหวาน (sweetened, condensed)	20 ก.
4.	โยเกิร์ตชนิดครีมเบี้ยงครีมเหลว	150 ก.
5.	โยเกิร์ตชนิดพาร์กัมดื่ม	150 มล.
6.	โยเกิร์ตแซ่บเบี้ยง	80 ก.
7.	ครีมและครีมเทียน (เหลว)	15 มล.
8.	ครีมและครีมเทียน (ผง)	3 ก.
9.	ครีมเบร์ชัว	30 ก.
10.	ครีมพาร์เจ่นมันเนย (half & half)	30 มล.
11.	ครีมชีสและชีสสป्रอต	30 ก.
12.	เนยเบี้ยงชนิดคอกดเจา	110 ก.
13.	เนยเบี้ยงชนิดครีตอตตาและครอตเตจชีวนิดแท้	55 ก.
14.	เนยเบี้ยงชนิดพาร์เมซาน โรมาโน	5 ก.
15.	เนยเบี้ยงชนิดอื่น	30 ก.

3.2 กลุ่มเครื่องดื่ม (พร้อมดื่ม) (Beverages)

ลำดับที่	ชนิดอาหาร	หน่วยน้ำยาบริโภคอ้างอิง
1.	น้ำผลไม้	
2.	เครื่องดื่มจากพืช ผัก และรากพืช รวมทั้งนมถั่วเหลือง	
3.	เครื่องดื่มที่มีหรือไม่มีก๊าซผสมอยู่ (รวมทั้งน้ำบริโภคและน้ำแร่)	
4.	ชา กาแฟ และเครื่องดื่มอื่น ๆ	200 มล.

3.3 กอุ่มอาหารขบเคี้ยวและขนมหวาน (Snack food and desserts)

ลำดับที่	ชนิดอาหาร	หนึ่งหน่วยบริโภคต่อวัน
1.	ข้าวเกร็งบ ข้าวโพดคล้ำ มันฝรั้งทอด ขนมนกรอบ กล้วยধান และ extruded snack ต่างๆ	30 ก.
2.	ถั่วและน้ำดื่ม (ชิ้น ถั่วอบเกลือ เมล็ดมะม่วงหิมพานต์อบเกลือ)	30 ก.
3.	ชีอกโก้แมดและขนมโกโก้	40 ก.
4.	คัฟฟาร์ด พุดติง	140 ก.
5.	ขนมหวานไทย เช่น สังขยา วุ้น ฟอยทอง ทางด้านเหนือ ทางด้านใต้	80 ก.
6.	ชุ้นสำเร็จรูปและขนมเบดดี้	20 ก.
7.	ไอศครีมน้ำ ไอศครีมคัพเบลจ ไอศครีมผสม รวมทั้งส่วนเกลือและคราฟ	80 ก.
8.	ไอศครีมหวานเย็น น้ำผลไม้แช่แข็ง	80 ก.
9.	ไอศครีมชันด์	80 ก.
10.	ถุงกุ้ม ถุงกาวาด หอยพี่ อ้มยิ้ม มะรชเบลโลว์	6 ก.
11.	หมากฟรั่ง	3 ก.
12.	ขนมที่ทำจากธัญพืช ถั่ว นัสด และนำตามเป็นหลัก (Grain-based bars) ทั้งชนิดที่มีและไม่มีสีหรือเคลื่อน เช่น Granola bars, rice cereal bars กระยาสารท ถั่วตัด ข้าวพอง ข้าวแตน นาโนเล็ก	40 ก.

3.4 กอุ่มอาหารทึ่งสำเร็จรูป (Semi-processed food)

ลำดับที่	ชนิดอาหาร	หนึ่งหน่วยบริโภคต่อวัน
1.	บะหมี่ เส้นหมี่ ข้าวเส้น ก๋วยเตี๋ยว ก๋วยจั๊บ	50 ก.
2.	ข้าวต้ม โจ๊ก	50 ก.

3.5 กดุ่มผลิตภัณฑ์ขนมปัง (Bakery products)

ลำดับที่	ชนิดอาหาร	หนึ่งหน่วยบริโภคอ้างอิง
1.	ขนมปัง (Bread)	50 ก.
2.	บรานี	30 ก.
3.	คุกี้	30 ก.
4.	เค้ก - ชนิดหนัก เช่น ชีสเค้ก เค้กผลไม้ ซึ่งมีส่วนผสมของผลไม้ น้ำดึงแต่ 35% ขึ้นไป - คัพเค้ก เอแคลร์ ครีมพัฟ ชิฟฟ่อน สเปนจ์เค้กที่มีหรือไม่มีไอกชิ้ง หรือไส้	80 ก. 55 ก.
5.	เค้กกาแฟ โคนต์ และมัฟฟิน	55 ก.
6.	ขนมปังกรอบ แครกเกอร์ เวเฟอร์ บิสกิต	30 ก.
7.	แครกเกอร์ที่เป็นกรวย ไอศครีม	15 ก.
8.	แพนเค้ก	110 ก.
9.	วาฟเฟิล	85 ก.
10.	พาย เพสต์รี่ ทั้งชนิดที่มีและไม่มีไส้	55 ก.

3.6 กดุ่มธัญพืชและผลิตภัณฑ์ (Cereals and grain products)

ลำดับที่	ชนิดอาหาร	หนึ่งหน่วยบริโภคอ้างอิง
1.	อาหารเช้าจากธัญพืช (Breakfast cereal) (พร้อมบริโภค) - ที่มีน้ำหนักน้อยกว่า 20 กรัมต่อ 1 ถ้วย - ที่มีน้ำหนักระหว่าง 20 กรัมถึงน้ำหนักกว่า 43 กรัมต่อ 1 ถ้วย - ที่มีน้ำหนักตั้งแต่ 43 กรัมขึ้นไปต่อ 1 ถ้วย	15 ก. 30 ก. 55 ก.
2.	ร้าข้าว (Bran) หรือญูกข้าวสาลี (Wheat germ)	15 ก.
3.	แป้งสาลี แป้งข้าวเจ้า แป้งข้าวเหนียว แป้งท้าวยาม่อน และ Cormmeal	30 ก.
4.	แป้งข้าวโพด แป้งมันสำปะหลัง แป้งมันฝรั่ง	10 ก.
5.	พาสต้า (มะกะโรนี สาป่าเกตตี และอื่นๆ)	55 ก. (คิน) 140 ก. (ห้มสุก) 25 ก. (ทอดกรอบ)
6.	ข้าวเจ้า ข้าวนาร์เต้	50 ก. (คิน) 130 ก. (สุก)

ลำดับที่	ชนิดอาหาร	หน่วยน้ำหนักบริโภคเข้าสังเคราะห์
1.	อาหารที่บรรจุกระป๋อง ขวดแก้วที่ปิดสนิท ซองอุดมเนื้อยำฟอยล์ retort pouch <ul style="list-style-type: none"> - เนื้อสัตว์ ปลา หอย ในน้ำ น้ำมัน น้ำเกลือ (ไม่ร่วนของเห料) - เนื้อสัตว์ ปลา หอย ในซอส เช่น ชาร์คิ้นในซอสมะเขือเทศ - เนื้อสัตว์ ปลา หอย หอยเดือยบรรจุแบบแห้ง เช่น ปลากรีด ขาวหอยครกอบ - เนื้อสัตว์ ปลา หอย หอยเผาแล้วบรรจุกับน้ำขิงเหลว เช่น หอยลายผัดพริก ปลาคุกอุบสามรส - ปลาแซลมอนไข่ดาว - ผัก (ไม่ร่วนของเห料) เช่น ถั่วฝักยาวในน้ำเกลือ ข้าวโพดอ่อนในน้ำเกลือ - ผักหรือถั่วในซอส - ผลไม้ (ร่วนของเห料) - ชูกพร้อมบริโภคและແກงต่าง ๆ - ชูกสักด้วย - น้ำกะทิพิร้อมบริโภค 	55 ก. 85 ก. 25 ก. 85 ก. 15 ก. 130 ก. 130 ก. 140 ก. 200 ก. 40 มล. 80 มล.
2.	เบคอน	15 ก.
3.	ไส้กรอกหมื่นปี อัตราส่วนความชื้น : โปรดดูน้อยกว่า 2 : 1 เช่น ถุงเชียง เปเปปอโรนี รวมทั้งเนื้อสารระคาย หมูสวาร์ค	40 ก.
4.	ไส้กรอกชนิดอื่น ๆ และหมูยอก	55 ก.
5.	เนื้อสัตว์แห้ง เช่น หมูหยอง เมือกุน	20 ก.
6.	เนื้อสัตว์คง ร่มควัน	55 ก.
7.	ผักչีซอัมหารีดอง (ไม่ร่วนของเห料)	20 ก.
8.	ผลไม้เชือกอัมหารีดอง (ไม่ร่วนของเห料)	30 ก.
9.	ผลไม้แห้งและผลไม้กวน	30 ก.
10.	เนย มาการิน น้ำมัน และไขมันบริโภค	1 ชต.
11.	น้ำยาลงเอย แซนด์วิชสเปรด สังขยาทานมวีง เมขถั่ว น้ำพริกเผา	15 ก.
12.	น้ำสต็อกชนิดต่าง ๆ	30 ก.
13.	ซอสสำหรับจิ่น เช่น ซอสมะสมาร์ค	1 ชต.

ลำดับที่	ชนิดอาหาร	หนึ่งหน่วยบริโภคอ้างอิง	
14.	ซอสที่ใช้กับอาหารเดพะอย่าง (entrée sauce)		
	- ซอสสปาเกตตี้	125	ก.
	- ซอสพิซซ่า	30	ก.
	- น้ำจิ้มสุกี้	30	ก.
	- น้ำจิ้นไก่ น้ำจิ้มสะเต๊ะ หน้าตัง น้ำปลาหวาน	50	ก.
15.	เครื่องปูรูรส		
	- น้ำส้มสายชู น้ำปลา น้ำเกลือปูรูงอาหาร	1	ชต.
	- ซอสมะเขือเทศ ซีอิ้ว ซอสวิก ซอสมะลัคกอ ซอสเปป์ ซีอิ๊วหวาน เต้าเจียว	1	ชต.
	- ซอสเบร์บี้	1	ชช.
	- น้ำพริกกลุกข้าว เช่น น้ำพริกคาดง น้ำพริกสาวรัก	1	ชต.
16.	น้ำผึ้ง แยม เยลลี่	1	ชต.
17.	น้ำเชื่อม เช่น เมเปิลไซรัปและผลิตภัณฑ์รำข้ามน้ำมันต่างๆ	30	มล.
18.	น้ำตาล	4	ก.
19.	เกลือ (รวมทั้งวัตถุทุกประเภทเดลีอ เกลือปูรูรส)	1	ก.

4. วิธีการกำหนดปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคและจำนวนหน่วยบริโภคต่อภานุบารุง

4.1 วิธีการกำหนดปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภค

(1) ใช้หน่วยวัดที่ไปได้แก่ ถ้วย แก้ว ชต. (ช้อนโต๊ะ) ชช. (ช้อนชา) ตามความเหมาะสมของอาหาร เด็กก้าวตักด้วยน้ำหนักหรือปริมาตรในระบบเมตริกไว้ในวงเล็บด้วย เช่น “หนึ่งหน่วยบริโภค : 1 ขาด (250 มล.)” เว้นแต่ถ้าไม่สามารถใช้ห่าน้ำ ถ้วย แก้ว ชต. ชช. ซึ่งจะใช้หน่วย แผ่น ถาด ขาด ช้อน ผล สุก หัว หรืออื่นๆ แล้วแต่กรณี หรือเศษส่วนแทนได้ เช่น ขนมปังชนิดแผ่นใช้ “หนึ่งหน่วยบริโภค : 2 แผ่น (46 กรัม)” อย่างไรก็ตามถ้าไม่สามารถจะระบุตามปริมาณดังกล่าวข้างต้นได้หรือ ผลิตภัณฑ์ที่โดยธรรมชาติมีขนาดแตกต่างกัน เช่น ปลาทั้งตัว ให้แบ่งน้ำหนักโดยการประมาณขนาดของ ผลิตภัณฑ์ให้ใกล้เคียงกับปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคอ้างอิงที่สุด เช่น “หนึ่งหน่วยบริโภค : ประมาณ 1/2 ตัว (80 กรัมรวมซอส)”

(2) อาหารในภาชนะบรรจุน้ำสามารถตอบบริโภคได้หมดใน 1 ครั้ง ให้ใช้ ปริมาณเพียงหนึ่งหน่วย เช่น “หนึ่งหน่วยบริโภค : 1 กล่อง (200 กรัม)”

(3) อาหารที่เป็นหน่วยใหญ่และจะต้องแบ่งรับประทานเป็นชิ้น ๆ (เช่น เค้ก พิซซ่า นมเบร์เช่นนาด 1,000 มล.) ปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคให้ระบุเป็นเศษส่วนของอาหาร โดยใช้ค่า เศษส่วนที่มีน้ำหนักหรือปริมาตรใกล้เคียงกับปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคอ้างอิงที่สุด เศษส่วนที่อนุญาตให้ใช้ กือ 1/2 1/3 1/4 1/5 1/6 1/8 ตัวอย่างเช่น เค้ก “หนึ่งหน่วยบริโภค : 1/8 อัน (60 กรัม)”

(4) อาหารที่นี้แยกเป็นชิ้นแต่บรรจุรวมกันในภาชนะบรรจุใหญ่ เช่น ข้นปั่นແຜ່ນหรือถูกอกน โดยเดลลชິນจะນີ້ກາງນະບຽກຈາກກັນຫົວໜ້າມີກືດາມ ປຣິມາພໍາທີ່ໜ້າມີກືດາມທີ່
ແສດງນອດລາກຂອງການນະບຽກໃຫຍ່ໄຫ້ກຳຫານດັ່ງນີ້

- ถ้าຜົດກັບທີ່ 1 ຂຶ້ນ ມີນ້າຫັນກັນອື່ນກວ່າ 50% ຂອງປຣິມາພໍາທີ່
ໜ້າມີກືດາມທີ່ຂ້າງອີງ ໄກສະໜຸ່ນວນໜ່ວຍທີ່ຮ່ວມແລ້ວໄດ້ນ້າຫັນໄກສີເກີຍກັນປຣິມາພໍາທີ່ໜ້າມີກືດາມ
ທີ່ສຸດ

- ถ้าຜົດກັບທີ່ 1 ຂຶ້ນ ມີນ້າຫັນກັນກວ່າ 50% ແຕ່ນ້ອຍກວ່າ 200%
ຂອງປຣິມາພໍາທີ່ໜ້າມີກືດາມທີ່ຂ້າງອີງແຕ່ສາມາດຮັບປະການໄດ້ໃນ 1 ຄຣິງ ໄກສີອ່ວ່າ 1 ຂຶ້ນເປັນ 1 ໜ້າມີ
ໜ້າມີກືດາມໄດ້

- ถ้าຜົດກັບທີ່ 1 ຂຶ້ນ ມີນ້າຫັນກັນທ່ານຫົວໜ້າມີກືດາມກວ່າ 200% ຂອງ
ປຣິມາພໍາທີ່ໜ້າມີກືດາມທີ່ຂ້າງອີງແຕ່ສາມາດຮັບປະການໄດ້ໃນ 1 ຄຣິງ ໄກສີອ່ວ່າ 1 ຂຶ້ນເປັນ 1 ໜ້າມີ
ໜ້າມີກືດາມທີ່

(5) อาหารທີ່ມີຄັກຄະເປົນນີ້ເຕີຍວັນ ເຊັ່ນ ແປ້ງ ນ້ຳຄາລ ໜ້າວຍວັດທີ່ໃຊ້ດ້ອງ
ເໝາະສົມເພື່ອໄໝປຣິມາພໍາທີ່ວັດໄດ້ໄກສີເກີຍກັນປຣິມາພໍາທີ່ໜ້າມີກືດາມທີ່ສຸດ ເຊັ່ນ ໜ້າມີ
ໜ້າມີກືດາມທີ່ຂ້າງອີງຂອງນ້ຳຄາລເປັນ 4 ຄຣິງ ກວດດ້ວຍຂໍ້ອ້ານາຫຼາເຖິງໄດ້ໄໝນ້າຫັນໄກສີເກີຍກັນ 4 ຄຣິງນັກທີ່ສຸດ

(6) อาหารທີ່ນີ້ຮູ້ໃນນ້ຳ ນ້ຳເກີຍ ນ້ຳມັນ ຮັບປະການແຫລວ້ອນທີ່ປົກຕິໄມ້ໄວ້
ຮັບປະການ ປຣິມາພໍາທີ່ໜ້າມີກືດາມຈົດຈາກສ່ວນທີ່ເປັນເນື້ອອາຫານ (drained solid) ເກົ່ານັ້ນ

4.2 ລາຍການປັດຕະຍົງໜ້າມີກືດາມທີ່

ຫຼັກຕົວ - ປັບສ່ວນທີ່ເປັນເນື້ອ 1/4 ຢ່ວງ 1/3 ຊ້າວຍ ຄ້າສ່ວນທີ່ເພີ່ມມາກວ່າຫົວໜ້າມີກືດາມ
2 ຊຕ. ແຕ່ນ້ອຍກວ່າ 1/4 ຊ້າວຍ ໄກສີເຈັ້ງສ່ວນທີ່ເພີ່ມເປັນຈຳນວນ ຊຕ. ດ້ວຍຢ່າງເຊັ່ນ “ໜ້າມີກືດາມທີ່ : 1 ຊ້າວຍ
3 ຊຕ. (255 ຄຣິງ)”

ຂໍ້ອັນໄຕ - ຄ້າສ່ວນທີ່ເພີ່ມມາກວ່າຫົວໜ້າມີກືດາມທີ່ 1 ຊຕ. ແຕ່ນ້ອຍກວ່າ 1 ຊຕ. ໄກສີເຈັ້ງສ່ວນ
ທີ່ເພີ່ມເປັນຈຳນວນ ຊຕ.

- ຮະຫວ່າງ 1-2 ຊຕ. ສາມາດແຈ້ງສ່ວນທີ່ເພີ່ມເປັນ 1 1 1/3 1 1/2 1 2/3

2 ຊຕ.

ຂໍ້ອັນຫາ - ສ່ວນເພີ່ມນ້ອຍກວ່າ 1 ຊຕ. ໄກສີເຈັ້ງພື້ນຄຣິງລະ 1/4 ຊຕ.

ໜ້າມຍເຫດ ກຣີຍທີ່ຄວງວັດໄດ້ກ່າວເຖິງກລາງພອດຕີ ເຊັ່ນ 2.5 ຊຕ. (ອູ້ກືກລາງຮ່ວ່າງ 2 ຄັ້ນ 3 ຊຕ.) ສາມາດປັບ
ຈົ່ນເປັນ 3 ຊຕ. ຮັບປະການເປັນ 2 ຊຕ. ກີ່ໄດ້

1 ຊ້າວຍ = 14 ຊຕ. (ຂອງນັ້ນ) ຢ່ວງ 16 ຊຕ. (ຂອງເຫດ)

1 ຊຕ. = 3 ຊຕ.

4.3 วิธีกำหนดปริมาณหน่วงน้ำหนักบริโภคในระบบเมตริก

(1) อาหารเป็นของเหลวให้ใช้น้ำหนักเป็น مل. (มิลลิลิตร) หรือ ซม.³ (ลูกบาศก์เซนติเมตร) สำหรับอาหารที่มีลักษณะอื่นให้ใช้น้ำหนักเป็นกรัม โดยการซึ่ง ดวง วัด ชิง

(2) การปัดเศษปริมาณหน่วงน้ำหนักบริโภคในระบบเมตริก

- ค่ามากกว่า 5	- ให้ใช้เลขจำนวนเต็ม โดยการปัดเศษให้เป็นเลขจำนวนเต็มที่ใกล้เคียง เช่น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15.5 مل. ปัดเป็น 15 مل. มากกว่า 15.5 ml. ปัดเป็น 16 ml.
- ค่าตั้งแต่ 2-5	- ให้ปัดเศษให้ครึ่งละ 0.5 เช่น 2.3 กรัม ปัดเป็น 2.5 กรัม หรือ 2.1 กรัม ปัดเป็น 2 กรัม
- ค่าน้อยกว่า 2	- ให้ปัดเศษให้ครึ่งละ 0.1

(3) ถ้าผลิตภัณฑ์สามารถบริโภคได้ตามภายใน 1 ครั้ง ปริมาณหน่วงน้ำหนักบริโภคในระบบเมตริกคือน้ำหนักหรือปริมาตรสุทธิของผลิตภัณฑ์ที่จะนุ่นในฉลากด้านหน้า

4.4 วิธีการกำหนดจำนวนหน่วงน้ำหนักบริโภคต่อภัณฑ์บรรจุ โดยทั่วไปแล้วคำนวณจากการหารปริมาณส่วนที่รับประทานได้ทั้งหมดในภัณฑ์บรรจุนั้น ด้วยปริมาณของหนึ่งหน่วยบริโภคซึ่งกำหนดได้ตามวิธีในข้อ 4.1 4.2 และ 4.3 ที่กล่าวแล้ว

(1) วิธีการปัดเศษของจำนวนหน่วงน้ำหนักบริโภคต่อภัณฑ์บรรจุ

- กรณีค่าที่ได้อよู่ระหว่าง 2-5 ให้แข่งจำนวนหน่วงน้ำหนักบริโภคต่อภัณฑ์บรรจุ โดยปัดเศษที่ละ 0.5 ที่ใกล้เคียง เช่น 2 2.5 3
- กรณีค่าที่ได้มากกว่า 5 ให้ปัดเศษเป็นเลขจำนวนเต็ม เช่น 6 7 8 หากค่าที่ได้อยู่กึ่งกลางพอดี เช่น 7.5 ให้ปัดเป็น 7 เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภค ทั้งนี้หากมีการปัดเศษขึ้นหรือลงให้เพิ่มข้อความ “ประมาณ” กำกับ เช่น บัดจาก 3.6 เป็น 3.5 ให้ใช้จำนวนหน่วงน้ำหนักบริโภคต่อภัณฑ์บรรจุเป็น “ประมาณ 3.5”

(2) ถ้าอาหารทั้งภัณฑ์บรรจุรวมแล้วมีน้ำหนักน้อยกว่า 50% ของปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถึงอิ่ง ให้ระบุจำนวนหน่วงน้ำหนักบริโภคต่อภัณฑ์บรรจุเป็น 1

(3) ถ้าอาหารทั้งภัณฑ์บรรจุรวมแล้วมากกว่า 150% แต่น้อยกว่า 200% ของปริมาณหนึ่งหน่วงน้ำหนักบริโภคถึงอิ่ง อิ่งมีค่า 100 ก. (หรือ 100 มล.) หรือมากกว่า ผู้ผลิตสามารถระบุจำนวนหน่วงน้ำหนักบริโภคต่อภัณฑ์บรรจุเป็น 1 หรือ 2 ได้ เช่น โยเกิร์ตชนิดครึ่งแข็ง ครึ่งเหลว กำหนดปริมาณหนึ่งหน่วงน้ำหนักบริโภคถึงอิ่งเป็น 150 ก. ถ้าผลิตภัณฑ์น้ำแข็ง 250 ก. ผลิตภัณฑ์น้ำแข็งระบุจำนวนหน่วงน้ำหนักบริโภคต่อภัณฑ์บรรจุเป็น 1 หรือ 2 ที่ได้

4.5 รูปแบบการทดสอบปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคต่อภาระน้ำหนัก อาหารให้มีการกำหนดปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถ้าอิง ไว้เดือนบัญชีงวดต้น หรือมีได้กำหนดปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถ้างอิงไว้โดยตรงแต่มีลักษณะการบริโภคใกล้เคียงกับอาหารในบัญชีดังกล่าวให้แสดงปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคโดยใช้หน่วยวัดทั่วไป แล้วก้าวันด้วยปริมาณในระบบเมตริก ตัวอย่างดังไปนี้

หนึ่งหน่วยบริโภค : 1 กล่อง (200 มล.)

จำนวนหน่วยบริโภคต่อกล่อง : 1

สำหรับอาหารที่ไม่อุ่นในแกฟท์ข้างต้น ให้ยกเว้นการทดสอบปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภค และจำนวนหน่วยบริโภคต่อภาระน้ำหนัก และให้แสดงข้อความ “คุณค่าทางโภชนาการต่อ 100 กรัม” หรือ “คุณค่าทางโภชนาการต่อ 100 มล.” แทนข้อความ “คุณค่าทางโภชนาการต่อหนึ่งหน่วยบริโภค”

5. ตัวอย่างการกำหนดปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคและจำนวนหน่วยบริโภคต่อภาระน้ำหนัก

บรรทุก

ตัวอย่างที่ 1 ข้าวเกี๊ยบกุ้งบรรจุถุงพลาสติก น้ำหนักสุทธิ 75 กรัม

	คำอธิบาย
1. หนึ่งหน่วยบริโภคถ้าอิง 30 กรัม	-บัญชีหมายเลข 2 ข้อ 3.3 ลำดับที่ 1
2. ข้างกระดาษให้ได้น้ำหนักใกล้เคียง 30 กร. แล้วนับจำนวนชิ้นได้ 64 ชิ้น	-อาหารนี้ไม่สามารถใช้หน่วยตัว แม้ว หรือ ชต. ให้ จึงใช้หน่วยชิ้นแทน (บัญชีหมายเลข 2 ข้อ 4.1(1) และ 4.1(4))
3. ตัวนับ หนึ่งหน่วยบริโภค : 64 ชิ้น (30 กรัม)	
4. หาค่าจำนวนหน่วยบริโภคต่อภาระน้ำหนัก โดยหารน้ำหนักสุทธิ 75 กรัม ด้วยปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภค 30 กรัม $\text{ได้ตัว} \frac{75}{30} = 2.5$ ตัวนับจำนวนหน่วยบริโภคต่อถุงมีเป็น 2.5	-ค่าที่ได้ยังระหว่าง 2-5 ให้ปีเศษที่ละ 0.5 ที่ใกล้เคียง (บัญชีหมายเลข 2 ข้อ 4.4(1))
5. เสดชช้อมูลบนฉลากดังนี้ หนึ่งหน่วยบริโภค : 64 ชิ้น (30 กรัม) จำนวนหน่วยบริโภคต่อถุง : 2.5	

ตัวอย่างที่ 2 ชีวิตรุขวคแก้วปริมาตร 700 มิลลิลิตร

คำอธิบาย	
1.หนึ่งหน่วยบริโภคธารอิจิคิล 1 ชต.	-ปัจจัยหมายเลข 2 ข้อ 3.7 ล่าดับที่ 15
2.คงซึ้งชีวิตร้า 1 ชต. ได้ปริมาตร 15 มล.	
3.ดังนั้น หนึ่งหน่วยบริโภค : 1 ชต. (15 มล.)	
4.หากค่าจำนวนหน่วยบริโภคต่อภาระบรรทุก โดยหารปริมาตร สุทธิ 700 มล. ด้วยปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภค 15 มล. ได้ดังนี้ $700 / 15 = 46.6$ ดังนั้นจำนวนหน่วยบริโภคต่อขวดเป็น 47	-ค่าที่ได้มากกว่า ให้ปิดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยเพิ่มข้อความ "ประมาณ" ก้าบก้าบด้วย (ปัจจัยหมายเลข 2 ข้อ 4.4(1))
5.แสดงตัวอย่างผลลัพธ์ดังนี้ หนึ่งหน่วยบริโภค : 1 ชต. (15 มล.) จำนวนหน่วยบริโภคต่อขวด : ประมาณ 47	

บัญชีหมายเลขอ 3
แบบท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 182) พ.ศ.2541

สารอาหารที่แนะนำให้บริโภคประจำวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป

(THAI RECOMMENDED DAILY INTAKES-THAI RDI)

“มาตรการสำคัญในการดำเนินการปรับปรุงและส่งเสริมให้ประชาชนมีภาวะโภชนาการที่ดีสามารถด้วยสุขภาพอนามัยย่างสมบูรณ์คือ การวางแผนจัดการด้านอาหารบริโภค โดยมุ่งให้ประชาชนส่วนรวมของประเทศไทยได้รับอาหารบริโภคประจำวันซึ่งประกอบด้วยสารอาหารชนิดต่าง ๆ ที่มีคุณค่าทางโภชนาการอย่างเหมาะสมและเพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย ซึ่งความต้องการอาหารและโภชนาการในระดับบุคคล ก่ออุบัติเหตุ หรือชุมชน จะเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันเป็นอย่างมากเนื่องจากปัจจัยแวดล้อมและองค์ประกอบ อื่น ๆ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต่าง ๆ จะห้องจัดให้มีแนวทางหรือหลักการในการแนะนำอาหารบริโภค สำหรับประชาชนในประเทศไทย ให้บริโภคอาหารมีคุณค่าการอาหารชั้นนำต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับความต้องการด้านโภชนาการอย่างแท้จริง...”

กรมอนามัยได้จัดทำข้อกำหนดสารอาหารที่ควรได้รับประจำวันสำหรับคนไทย (Recommended Daily Dietary Allowances for Healthy Thais) ซึ่งใช้ชื่อย่อว่า RDA ขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2532 บัญชี RDA นี้กำหนดสารอาหารที่ควรได้รับประจำวันสำหรับคนไทยไว้ รวม 17 ชนิด โดยแบ่งออกตามไทยเป็นกลุ่มใหญ่ 8 กลุ่มตามอาชญาและเพศ และเนื่องจากความต้องการสารอาหารบางชนิดแตกต่างกันตามอายุ แต่ละกลุ่มนี้จึงมีการแบ่งเป็นกลุ่มข้อกำหนดตามระดับอายุอีกด้วย ข้อกำหนดนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาสุขภาพด้วยวิธีนี้ สารอาหารตามความต้องการสำหรับเด็กกลุ่มโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตามการจัดทำผลลัพธ์โภชนาการของผู้ดูแลเด็ก ต้องการสารอาหารที่มี รวมถึงให้แจ้งคัวยว่าปริมาณสารอาหารที่มีนั้นมีอยู่เป็นสัดส่วนเท่าใดของปริมาณที่ผู้บริโภคต้องการต่อวัน และเนื่องจากผู้บริโภคในที่นี้หมายถึงบุคคลทั่วไปดังแต่เด็กถึงผู้ใหญ่ จึงจำเป็นจะต้องมีความต้องการสารอาหารต่อวันสำหรับบุคคลทั่วไปนี้เพียงค่าเฉลี่ยเว็บค่ากลาง เพื่อใช้สำหรับการคำนวณและเปรียบเทียบ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงได้พิจารณาจัดทำบัญชีสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคประจำวันสำหรับคนไทย อายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai Recommended Daily Intakes – Thai RDI) นี้ขึ้น เพื่อวัดอุปสงค์หลักในการเป็นค่าอ้างอิงสำหรับคำนวณในแสดงคุณค่าทางโภชนาการบนฉลากของอาหาร อย่างไรก็ตามค่า Thai RDI ซึ่งเป็นค่ากลางสำหรับคนไทยทั่วไปนั้นสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสุขภาพอาหาร ได้เป็นเกณฑ์สำหรับการกำหนดนโยบายทางโภชนาการว่าง ๆ สำหรับบุคคลทั่วไป เช่น การเดินสารอาหาร หรือการประยุกต์ใช้ อีกทั้ง ได้มาตรฐานเหมาะสมโดยต้องคำนึงถึงค่าข้อกำหนดนี้ไว้สำหรับผู้ที่มีสุขภาพปกติ

(healthy) มิใช่ผู้ป่วย เด็กพารอก หญิงมีครรภ์ หรืออุบัติเหตุ ฯ ซึ่งมีความต้องการทางโภชนาการต่างไปจากกลุ่มนักกินปกติ นอก จากนั้นการได้รับสารอาหารต่าง ๆ ตามที่กำหนดนี้ควรได้รับจากการบริโภคอาหารหลัก 5 หมู่ เป็นสำคัญ เมื่อจากยังมีสารอาหารอื่น ๆ อีกมากในอาหารหลักของเรายังไม่ได้รับการแยกออก และเป็นที่รู้จักเป็นตัวเดียว ๆ แต่ก็มีความสำคัญและจำเป็นต่อระบบการทำงานตามปกติของร่างกาย

สารอาหารที่แนะนำให้บริโภคประจำวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai RDI) จัดทำขึ้นโดย มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการแสดงคุณค่าทางโภชนาการบนฉลากของอาหาร หรือที่เรียกว่า “ฉลากโภชนาการ” (Nutrition Labeling) โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานจากค่า Recommended Daily Dietary Allowances for Healthy Thais (Thai RDA) โดยเลือกค่าสูงสุดจากค่าที่แนะนำสำหรับคนไทยอายุ 20-29 ปีทั้ง 2 เพศ, ค่า Daily Values (DV), Daily Reference Values (DRV), Reference Daily Intakes (RDI) (หรือค่า US RDA เดิม) ซึ่งกำหนดโดย United States Food and Drug Administration และค่า Nutrient Reference Values (NRV) จาก Codex โดยกำหนดให้ก้าวตามที่ต้องการพลังงานวันละ 2,000 กิโลแคลอรี่ ซึ่งเป็นระดับที่健全 ไทย (ผู้ใหญ่) ส่วนใหญ่ที่มีกิจกรรมทางสุขภาพปกติดีต้องการ เมื่อนำมาหารือเป็นตัวเลขคงที่ในการคำนวณ เพื่อวัดอุปทานที่ใน การแสดงฉลากโภชนาการเท่านั้น ทั้งนี้ความต้องการพลังงานที่แท้จริงต้องขึ้นอยู่กับกิจกรรมทางกายภาพ (physical activity level) ของแต่ละบุคคล

ลำดับที่ (No.)	สารอาหาร (Nutrient)	ปริมาณที่แนะนำต่อวัน (Thai RDI)	หน่วย (Unit)
1.	ไขมันทั้งหมด (Total Fat)	65*	กรัม (g)
2.	ไขมันสัมภ์ตัว (Saturated Fat)	20*	กรัม (g)
3.	โคเสเตอรอล (Cholesterol)	300	มิลลิกรัม (mg)
4.	โปรตีน (Protein)	50*	กรัม (g)
5.	คาร์โบไฮเดรตทั้งหมด (Total Carbohydrate)	300*	กรัม (g)
6.	ใยอาหาร (Dietary Fiber)	25	กรัม (g)
7.	วิตามินเอ (Vitamin A)	800	ไมโครกรัม อาร์ ชี (μg RE)
8.	วิตามินบี 1 (Thiamin)	1.5	มิลลิกรัม (mg)
9.	วิตามินบี 2 (Riboflavin)	1.7	มิลลิกรัม (mg)
10.	ไนอะซิน (Niacin)	20	มิลลิกรัม อีน ชี (mg NE)
11.	วิตามินบี 6 (Vitamin B6)	2	มิลลิกรัม (mg)

ลำดับที่ (No.)	สารอาหาร (Nutrient)	ปริมาณที่แนะนำต่อวัน (Thai RDI)	หน่วย (Unit)
12.	โฟเลต (Folate)	200	ไมโครกรัม (μg)
13.	ไนโตรติน (Biotin)	150	ไมโครกรัม (μg)
14.	กรดแพนโทเทอโนบิก (Pantothenic Acid)	6	มิลลิกรัม (mg)
15.	วิตามินบี 12 (Vitamin B12)	2	ไมโครกรัม (μg)
16.	วิตามินซี (Vitamin C)	60	มิลลิกรัม (mg)
17.	วิตามินดี (Vitamin D)	5	ไมโครกรัม (μg)
18.	วิตามินอี (Vitamin E)	10	มิลลิกรัม แอลfa-ที อี (mg α -TE)
19.	วิตามินเค (Vitamin K)	80	ไมโครกรัม (μg)
20.	แคลเซียม (Calcium)	800	มิลลิกรัม (mg)
21.	ฟอสฟอรัส (Phosphorus)	800	มิลลิกรัม (mg)
22.	เหล็ก (Iron)	15	มิลลิกรัม (mg)
23.	ไอโอดีน (Iodine)	150	ไมโครกรัม (μg)
24.	แมกนีเซียม (Magnesium)	350	มิลลิกรัม (mg)
25.	ซิงค์ (Zinc)	15	มิลลิกรัม (mg)
26.	ทองแดง (Copper)	2	มิลลิกรัม (mg)
27.	โพแทสเซียม (Potassium)	3,500	มิลลิกรัม (mg)
28.	โซเดียม (Sodium)	2,400	มิลลิกรัม (mg)
29.	แมงกานีส (Manganese)	3.5	มิลลิกรัม (mg)
30.	ซีลีเนียม (Selenium)	70	ไมโครกรัม (μg)
31.	ฟลูออไรด์ (Fluoride)	2	มิลลิกรัม (mg)
32.	โมลิบเดนัม (Molybdenum)	160	ไมโครกรัม (μg)
33.	โครเมียม (Chromium)	130	ไมโครกรัม (μg)
34.	คลอร์ไรด์ (Chloride)	3,400	มิลลิกรัม (mg)

* ปริมาณของไขมันทั้งหมด ไขมันอิมด้า โปรตีน และการรับໄไเครดที่แนะนำให้บริโภคต่อวันคือจากการเปรียบเทียบพลังงานที่ควรได้จากสารอาหารดังกล่าวเป็นร้อยละ 30, 10, 10 และ 60 ตามลำดับของพลังงานทั้งหมดหากพลังงานทั้งหมดที่ควรได้รับต่อวันเป็น 2,000 กิโลแคลอรี่

(ไขมัน 1 กรัมให้พลังงาน 9 กิโลแคลอรี่, โปรตีน 1 กรัมให้พลังงาน 4 กิโลแคลอรี่, คาร์บอไไฮเดรต 1 กรัมให้พลังงาน 4 กิโลแคลอรี่)

- หมายเหตุ
1. สำหรับ **น้ำตาล** ในกระบวนการรีโภคเกินร้อยละ 10 ของผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ได้รับต่อวัน
 2. คำนวณหน่วยของวิตามินอ. ในอะซิน วิตามินอี และวิตามินดี

2.1 วิตามินอ. RE	=	Retinol equivalent
1 RE	=	1 μg retinol = 6 μg β -carotene = 3.33 IU
2.2 อะซิน NE	=	Niacin equivalent
1 NE	=	1 mg niacin = 60 mg tryptophan
2.3 วิตามินอี α -TE	=	α -Tocopherol equivalent
1 α -TE	=	1 mg D- α -tocopherol = 1.5 IU
2.4 วิตามินดีเมือนว่าเป็น ไนโตรกรัม โดยคำนวณเป็น cholecalciferol		
1 μg	=	40 IU

- เอกสารอ้างอิง
1. กรมอนามัย. 2532. ข้อกำหนดสารอาหารที่ควรได้รับประจำวันและแนวทางการบริโภคสำหรับคนไทย
 2. Codex Alimentarius. 1993. Codex Guidelines on Nutrition Labelling CAC/GL 2-1985 (Rev.1-1993)
 3. U.S. Food and Drug Administration. 1995. Code of Federal Regulations 21 CFR part 101 : Food Labeling.

บัญชีหมายเลข 4
แบบท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 182) พ.ศ. 2541

หลักเกณฑ์ในการกล่าวอ้างทางโภชนาการบนฉลากอาหาร

1. การกล่าวอ้างทางโภชนาการ (Nutrition claim) หมายถึง การแสดงข้อความหรือข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโภชนาการของอาหารนั้น เช่น การระบุถึงปริมาณของพลังงาน โปรตีน ไขมัน คาร์โบไฮเดรต ตลอดจนวิตามินหรือเกลือแร่ต่าง ๆ การกล่าวอ้างทางโภชนาการแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การกล่าวอ้างปริมาณสารอาหาร (Nutrient content claim) การกล่าวอ้างปริมาณโดยเปรียบเทียบ (Comparative claim) และการกล่าวอ้างหน้าที่ของสารอาหาร (Nutrient function claim)

1.1 ภารกกล่าวอ้างปริมาณสารอาหาร (Nutrient content claim) คือ การกล่าวอ้างถึงระดับ (level) ของสารอาหารหรือพลังงานในอาหารนั้น เช่น “เป็นแหล่งของแคลเซียม (source of calcium)” “มีปริมาณไขมันต่ำ (high in fiber and low in fat)” เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ไม่อนุญาต การกล่าวอ้าง “ปราศจาก” หรือ “ต่ำ” หากอาหารนั้นหรืออาหารชนิดนั้นโดยธรรมชาติทั่วไปเป็นไปตามเงื่อนไขอยู่แล้ว โดยมิได้มีการใช้กระบวนการผลิตพิเศษ มีกระบวนการปรับโดยเฉพาะ หรือมีการปรับสูตรเพื่อให้อาหารนั้นมีปริมาณสารอาหารที่จะกล่าวอ้างลดลงจนเป็นไปตามเงื่อนไข เนื่องจากจะทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด ว่าอาหารจากผู้ผลิตนั้นแต่เพียงผู้เดียวที่มีคุณสมบัตินี้ ด้วยย่างเช่น ไม่อนุญาตให้นำริโกคแสดงข้อความ “ปราศจากพลังงาน” หรือ “ไขมันต่ำ” เมื่อจากน้ำหนึ่งริโกคทั่วไปจากผู้ผลิตทุกรายที่มีคุณสมบัตินี้ด้วย ในทางกลับกัน หากอาหารจากผู้ผลิตรายหนึ่งมีการปรับสูตรหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ที่แตกต่างไปจากปกติทั่วไปจนสารอาหารที่จะกล่าวอ้างมีปริมาณที่เป็นไปตามเงื่อนไขแล้ว อาหารนั้นก็สามารถกล่าวอ้างว่า “ปราศจาก” หรือ “ต่ำ” ได้

1.2 ภารกกล่าวอ้างปริมาณโดยเปรียบเทียบ (Comparative claim) เป็นการเปรียบเทียบปริมาณของสารอาหารหรือพลังงานที่มีในอาหารตั้งแต่สองอย่างขึ้นไป ด้วยการกล่าวอ้าง ได้แก่ “น้อยกว่า (less than หรือ fewer)” “มากกว่า (more than)” “ลดปริมาณลง (reduced)” “พลังงานน้อย (lite, light)” “เพิ่ม (added, fortified, enriched)” เป็นต้น ในกรณีกล่าวอ้างปริมาณโดยเปรียบเทียบเรื่องนี้ อาหารที่ถูกเปรียบเทียบโดยอาหารที่มีการกล่าวอ้างเรียกว่า “อาหารอ้างอิง” อาหารอ้างอิงสำหรับใช้เปรียบเทียบเพื่อแสดงข้อกล่าวอ้าง โดยเปรียบเทียบ อนุญาตได้เพียงสองแบบคือ อนุญาตให้เปรียบเทียบกับ “มีจำหน่ายในประเทศไทย”

- (1) ผลิตภัณฑ์สูตรปกติของผู้ผลิตเอง
- (2) ผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันทั่ว ๆ ไปที่เป็นตัวแทนของอาหารประเภทดังกล่าวที่

ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ที่เบรเยนเทิบจะต้องเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน เท่านั้น เช่น ซอสปูรุ่งสักบัวซอสปูรุ่งส ที่สำคัญคือ ห้ามใช้ข้อกล่าวห้างบรวมาณโดยเบรเยนเทิบหากอาหาร ห้างอิงมีสารอาหารหรือพลังงานที่จะเบรเยนเทิบหนึ่ง อยู่ในปริมาณที่เป็นไปตามเงื่อนไขของ “ตัว” หรือ “น้อยมาก” อยู่แล้ว

การแสดงข้อกล่าวห้าง โดยเบรเยนเทิบจะต้องระบุชื่อชนิดของอาหารห้างอิงและ แสดงการเบรเยนเทิบระดับของสารอาหารหรือพลังงานนั้นที่ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเป็นเปอร์เซ็นต์หรือ เศษส่วนเทียบกับปริมาณที่มีอยู่ในอาหารห้างอิง และระบุปริมาณสารอาหารนั้นต่อปริมาณหนึ่งวันบริโภค ที่ระบุที่ผลิตด้วย เช่น การกล่าวห้าง “ลดโซเดียม” จะต้องคำนับด้วยข้อความว่า “ลดปริมาณโซเดียมลง 50% เทียบกับซอสปูรุ่งสสูตรปกติ, ซอสปูรุ่งสชนิดโซเดียมน้อยกว่าโซเดียม 200 มก. ต่อ 30 มล. ซอสปูรุ่งสสูตร ปกติมีโซเดียม 400 มก. ต่อ 30 มล.”

1.3 การกล่าวห้างเกี่ยวกับหน้าที่ของสารอาหาร (Nutrient function claim) คือ การกล่าว ถึงหน้าที่ของสารอาหารที่มีต่อร่างกาย มีเงื่อนไขดังต่อไปนี้คือ

(1) สารอาหารที่มีการกล่าวห้างถึง ต้องมีอยู่ในบัญชีสารอาหารที่แนะนำให้ บริโภคประจำวันสำหรับคนไทยอย่างตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai RDI) ซึ่งเป็นบัญชีหมายเลข 3 แนบท้ายประกาศ กระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้

(2) ผลิตภัณฑ์ที่กล่าวห้างต้องมีสารอาหารนั้นอยู่ในระดับที่เข้าว่า “เป็นแหล่ง ของ” ของสารอาหารนั้น ในปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคห้างอิงและปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลาก สําหรับในกรณีที่ไม่มีการกำหนดค่าหนึ่งหน่วยบริโภคห้างอิงไว้ และอาหารนั้นไม่มีลักษณะการบริโภคใกล้ เทียงกับอาหารที่มีการกำหนดค่าหนึ่งหน่วยบริโภคห้างอิงไว้ ให้ค่าหน่วงต่อปริมาณผลิตภัณฑ์ 100 กรัม หรือ 100 มิลลิลิตร

(3) การกล่าวห้างหน้าที่ของสารอาหาร ต้องเป็นการกล่าวถึงสารอาหารตาม ข้อ 1.3 (1) โดยไม่ใช้การกล่าวห้างถึงดังกล่าวที่เป็นการเฉพาะ

(4) การกล่าวห้างดังกล่าวห้างที่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เชื่อถือได้

(5) การกล่าวห้างจะต้องไม่มีข้อความระบุหรือมีความหมายให้เข้าใจว่าการ บริโภคสารอาหารนั้นจะสามารถป้องกันหรือบำบัดรักษาโรคได้

ตัวอย่างการกล่าวห้างเกี่ยวกับหน้าที่ของสารอาหาร

“แคลเซียมเป็นส่วนประกอบสำคัญของกระดูกและฟัน”

“แคลเซียมช่วยในการรับน้ำหนักกระดูกและฟันที่แข็งแรง”

“ไฟเบอร์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างเม็ดเลือดแดง”

“วิตามิน บี 1 และวิตามิน บี 12 ช่วยในการทำงานของระบบประสาท”

อนึ่ง ข้อความกล่าวห้างเกี่ยวกับหน้าที่ของสารอาหารจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

2. เสื่อนໄໄນກາຮັກລ່າວອ້າງທາງໂກຂະນາກາຮ

2.1 ເກມທີກາຮັກລ່າວອ້າງທາງໂກຂະນາກາຮປະເທດກາຮັກລ່າວອ້າງປິມາພາສາຮອາຫາຮ ແລະ ກາຮັກລ່າວອ້າງປິມາພາໂຄບເປີຍນີ້ບໍ່ມານີ້ 1.1 ແລະ 1.2 ດານສໍາດັບ ມີກາຮັກນັດເຈື່ອນໄຟໄວເປັນ 2 ກຣີ້ ອີ້

ກຣີ້ທີ່ 1 ສໍາຫັນອາຫາຮທີ່ມີກາຮັກນັດປິມາພາහີ່ນ່າຍບົຣີໂກຄອ້າງອີ້ນໄວ້ດາມບຸງຊື້
ໜາຍເລີກ 2 ແນບທ້າຍປະກາສປະກວດສາຫະພາບນີ້ ແລະອາຫາຮທີ່ມີສັກຍະການບົຣີໂກຄິກີ້ເຖິງກັນ
ອາຫາຮທີ່ມີກາຮັກນັດປິມາພາහີ່ນ່າຍບົຣີໂກຄອ້າງອີ້ນໄວ້ແສ້ວ່ັງສາມາດອອນູໄລມໃຫ້ກ່າປິມາພາහີ່ນ່າຍຫົວ່ວຍ
ບົຣີໂກຄອ້າງອີ້ນດາມບຸງຊື້ດັ່ງກ່າວໄດ້ໃຫ້ແສ່ດົກກ່າວອ້າງທາງໂກຂະນາກາຮດາມເຈື່ອນໄຟໄວ້ໃນຕາງໆທີ່ 1 ຂອງບຸງຊື້ນີ້

ອີ້ນໄໝພາຫາຮທີ່ມີປິມາພາහີ່ນ່າຍບົຣີໂກຄອ້າງອີ້ນໄໝເກີນ 30 ກຣັມ ຢ້ອ້ອ ໄນໄໝເກີນ
2 ຊັ້ນໂດຍ ເຈື່ອນໄຟໄວ້ໃນກາຮແສ່ດົກກ່າວອ້າງດາມຕາງໆທີ່ 1 ນີ້ ໃຫ້ຄໍານວນທີ່ປິມາພາຫາຮນັ້ນ 50 ກຣັມ ແກ່ນ
ກາຮັກນັດປິມາພາຫີ່ນ່າຍບົຣີໂກຄອ້າງອີ້ນແລະທີ່ປິມາພາຫາຮທີ່ນ່າຍບົຣີໂກທີ່ແດດງນົມລາກ
(ກຣີ້ທີ່ເປັນອາຫາຮແໜ່ງທີ່ໂຍ້ທີ່ໄປແສ້ວ່ະດ້ອນເຕີມນັ້ນເຫຼືອອອງເຫວົ່ວທີ່ມີຄູ່ພົມຄ່າທາງໂກຂະນາກາຮນີ້ຂອງນີ້ມີນັ້ນ
ສໍາຄັງກ່ອນຈຶ່ງຈະບົຣີໂກ ນ້ຳໜັກ 50 ກຣັມນີ້ ໃຫ້ມາຍຄົງນ້ຳໜັກອາຫາຮລັ້ງຈາກທີ່ເຕີມນັ້ນເຫຼືອອອງເຫວົ່ວແລ້ວ
ອ້າງໄຮກ້ຕາມ ຊົ້ວກໍາຫັນນີ້ມາໃຫ້ນັ້ນກັນເຄື່ອງຄື່ນເໜັງ ຮ່ວມຜົດຕົກຟັບທີ່ຕັ້ງພະຕິວັດກັນ ເຫັນ ນມັງ ຈຶ່ງຈະໃຫ້
ປິມາພາຫີ່ນ່າຍບົຣີໂກຄອ້າງອີ້ນອອງຄົ່ວ່ອນຄື່ນ ຄື້ນ 200 ມິລິລິດີຮອງອາຫາຮລັ້ງເຕີມນັ້ນ)

ກຣີ້ທີ່ 2 ສໍາຫັນອາຫາຮທີ່ໄໝເນີນໄວ້ດາມກຣີ້ທີ່ 1 ເຫັນນັ້ນ ທີ່ຈະໃຫ້ກ່າວອ້າງທາງ
ໂກຂະນາກາຮໂຄບຄໍານວນທີ່ປິມາພາຫາຮ 100 ກຣັມ ຢ້ອ້ອ 100 ມິລິລິດີຮ ດາມເຈື່ອນໄຟໄວ້ທີ່ກໍາຫັນໃນຕາງໆທີ່ 2 ຂອງ
ບຸງຊື້ນີ້

2.2 ອາຫາຮທີ່ອ່າຍໃນກົມພາທີ່ຈະນັດົກກ່າວອ້າງທາງໂກຂະນາກາຮດາມຕາງໆທີ່ 1 ຢ້ອ້
ຕາງໆທີ່ 2 ຂອງບຸງຊື້ນີ້ໄດ້ ຢ້ອ້ອ ອາຫາຮທີ່ມີກາຮັກລ່າວອ້າງເກີ່ວກັນໜ້າທີ່ຂອງສາຮອາຫາຮຈະຕ້ອງປູ້ນົບຕົມເຈື່ອນໄຟໄວ້
ເພີ່ມເຕີມດັ່ງນີ້ດ້ວຍກີ້ວ່າ

ສໍາຫັນອາຫາຮໃນກຣີ້ທີ່ 1 ຂອງຂໍ 2.1 ພາກອາຫາຮນັ້ນໃນປິມາພາຫີ່ນ່າຍບົຣີໂກ
ອ້າງອີ້ນແລະປິມາພາຫາຮທີ່ນ່າຍບົຣີໂກທີ່ແສ່ດົກນົມລາກ (ຢ້ອ້ອ ໃນປິມາພາຫາຮ 50 ກຣັມ ເພາຫາຮທີ່ທີ່
ມີປິມາພາຫີ່ນ່າຍບົຣີໂກຄອ້າງອີ້ນໄໝເກີນ 30 ກຣັມ ຢ້ອ້ອ ໄນໄໝເກີນ 2 ຊັ້ນໂດຍ) ມີປິມາພາ

ໄຂມັນທັງໝົດ	ນາກກວ່າ 13 ກຣັມ	ຢ້ອ້ອ
ໄຂມັນອື່ນດ້ວ	ນາກກວ່າ 4 ກຣັມ	ຢ້ອ້ອ
ໂຄເສດເຕອຮອດ	ນາກກວ່າ 60 ມິລິລິດີກຣັມ	ຢ້ອ້ອ
ໄອເດີຍນ	ນາກກວ່າ 360 ມິລິລິດີກຣັມ	

ຢ້ອ້ອ

ຂຶ້ນຫັນອາຫາຮໃນກຣີ້ທີ່ 2 ຂອງຂໍ 2.1 ພາກອາຫາຮນັ້ນໃນປິມາພາ 100 ກຣັມ ຢ້ອ້ອ 100
ມິລິລິດີຮ ມີປິມາພາ

ไขมันทั้งหมด	มากกว่า 13 กรัม	หรือ
ไขมันอิ่มตัว	มากกว่า 4 กรัม	หรือ
โภคเลสเทอรอล	มากกว่า 60 มิลลิกรัม	หรือ
โซเดียม	มากกว่า 360 มิลลิกรัม	

การแสดงข้อก่อร้ายอาจเกิดก็ตามจะต้องกำกับด้วยข้อความแสดงปริมาณไขมันทั้งหมด ไขมันอิ่มตัว โภคเลสเทอรอล หรือโซเดียม ที่อยู่ในระดับเกินบริรวมถึงตั้งแต่ไว้ติดกับข้อก่อร้ายนั้นที่มีขนาดใหญ่ที่สุด หรือเห็นได้ชัดที่สุดบนฉลากด้วย โดยข้อความกำกับนี้จะต้องมีขนาดไม่เล็กกว่าครึ่งหนึ่งของข้อก่อร้าย

ตัวอย่าง

·โซเดียมต่ำ

ไขมันทั้งหมด 14 กรัมต่อ 200 มิลลิลิตร”

2.3 เงื่อนไขการแสดงข้อความที่เกี่ยวกับสุขภาพ เช่น “เพื่อสุขภาพ (healthy, healthful, healthiness, health)” หรือข้อความในสักษณะเดียวกัน มีดังต่อไปนี้ดัง

(1) อาหารนั้นจะต้องเข้าข่ายเงื่อนไขการแสดงข้อความ “ไขมันต่ำ (low fat)” และ “ไขมันอิ่มตัวต่ำ (low saturated fat)” ได้ตามเกณฑ์ในตารางที่ 1 หรือตารางที่ 2 แล้วแต่กรณี และ

(2) อาหารนั้นในปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคอ้างอิงและในปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลาก หรือนอกบริรวม 100 กรัม (หรือ 100 มิลลิลิตร) แล้วแต่ว่าเข้าข่ายในกรณีที่ 1 หรือกรณีที่ 2 ตามข้อ 2.1 จะต้องประกอบด้วย

โซเดียม ไม่เกิน 360 มิลลิกรัม และ

โภคเลสเทอรอล ไม่เกิน 60 มิลลิกรัม และ

วิตามินเอ วิตามินบี 1 วิตามินบี 2 โปรตีน แคลเซียม เหล็ก และ ไขอหาร อย่างน้อยร้อยละ 10 ของ Thai RDI

หมายเหตุ สำหรับผักสดหรือผลไม้สดให้ยกเว้นข้อกำหนดด้านปริมาณวิตามินเอ วิตามินบี 1 วิตามินบี 2 โปรตีน แคลเซียม เหล็ก และไขอหาร

2.4 เงื่อนไขอื่น ๆ

หากมีการกล่าวถึงชนิดและปริมาณสารอาหารใดเป็นการเฉพาะบนฉลากนอกกรอบ ข้อมูลโฆษณา โดยที่ไม่มุ่งหมายเพื่อเป็นการกล่าวถึงแต่เพื่อเป็นการแสดงถึงปริมาณให้ผู้บริโภคทราบ ทั้งนี้ รวมถึงการกล่าวถึงชนิดและปริมาณสารอาหารที่เป็นส่วนหนึ่งของชื่ออาหารด้วย โดยที่อาหารนั้นไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะแสดงข้อก่อร้ายตามเงื่อนไขได้ ให้ระบุข้อความที่ถือว่าไม่มีคุณประโยชน์ในการกล่าวถึง กำกับข้อมูลปริมาณสารอาหารดังกล่าวไว้ด้วย เช่น “มีโซเดียม 200 มก. ต่อ 30 มิลลิลิตร – ไม่ใช้อาหารชนิดโซเดียมต่ำ”

3. ตัวอย่างการก่อร่างกายทางโภชนาการ

ตัวอย่างที่ 1 โยเกิร์ตพร้อมคัม บูอุ๊ท ตราดาวตาร ขนาดบรรจุกล่องละ 180 มิลลิลิตร อาหารนึ่งผัดวิเคราะห์ต่อ 100 มล. ดังนี้	
	คำอธิบาย
ไขมันทั้งหมด 1.83 ก. ไขมันอิ่มตัว 0.70 ก. โคเลสตอรอล 0 มก. โซเดียม 36.44 มก. <ul style="list-style-type: none"> 1. ปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถึงอิ่ง คือ 150 มล. 2. ปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลาก : 1 กล่อง (180 มล.) 3. โยเกิร์ตพร้อมคัมนี้ มีกาวพัฒนาสูตรเข้มเป็นเกรดพอเพียง จึงยังไม่จำเป็นจะแสดงข้อควรล่าวยัง เช่น “ไขมันต่ำ” ได้ ถ้าคำนวณแล้วพบว่าอยู่ในเกณฑ์ 	<p>-จากบัญชีหมายเลข 2 ข้อ 3.1 ลิตรคับที่ 5</p> <p>-เจ้าอาหารในภาชนะบรรจุนั้นสามารถบริโภคได้ตามใน 1 ครั้ง ให้ใช้ปริมาณทั้งหมด เช่น 1 กล่อง (บัญชีหมายเลข 2 ข้อ 4.1 (2))</p> <p>-ทานไข่ขอกล่าวข้าง “ปราศจาก” หรือ “ต่ำ” หากอาหารนั้นโดยธรรมชาติทั่วไป เป็นไปตามเงื่อนไขอยู่แล้ว (บัญชีหมายเลข 4 ข้อ 1.1)</p>
4. คำนวณ <ul style="list-style-type: none"> 4.1 ปริมาณไขมันทั้งหมดต่อหนึ่งหน่วยบริโภคถึงอิ่ง $= (1.83/100) \times 150 = 2.7 \text{ กรัม } \text{ ปัจจุบันเป็น } \underline{\underline{3.0 \text{ กรัม}}}$ 4.2 ปริมาณไขมันต่อปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลาก $= (1.83/100) \times 180 = 3.3 \text{ กรัม } \text{ ปัจจุบันเป็น } \underline{\underline{3.5 \text{ กรัม}}}$ <p>สรุป โยเกิร์ตพร้อมคัมนี้ไม่สามารถก่อร่างกาย “ไขมันต่ำ” ได้</p>	<p>-อาหารนี้ เป็นอาหารในข้อ 2.1 กรณีที่ 1 ของบัญชีหมายเลข 4 จึงต้องใช้ตารางที่ 1 ใน การคำนวณว่าเป็นไปตามเกณฑ์หรือไม่</p> <p>-ปัจจุบันลดลงเหลือ “ไขมันต่ำ” ตามเกณฑ์ที่กำหนด (บัญชีหมายเลข 1 ข้อ 2.5 ได้ไขมันไม่เกิน 3 กรัม)</p> <p>-ปัจจุบันลดลงเหลือ “ไขมันต่ำ” ตามเกณฑ์ที่กำหนด (บัญชีหมายเลข 1 ข้อ 2.5 ได้ไขมันเกิน 3 กรัม)</p> <p>-เงื่อนไขคือ ต้องมีไขมันไม่เกิน 3 กรัม ทั้งต่อหนึ่งหน่วยบริโภคถึงอิ่ง และต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลาก (บัญชีหมายเลข 4 ตารางที่ 1)</p>

**ตัวอย่างที่ 2 อาหารเช่นเดียวกับ ตัวอย่างที่ 1 แต่มีขนาดบรรจุกล่องละ 150 มิลลิลิตร
(เท่ากันหนึ่งหน่วยบริโภคถังอิ่ม)**

คำอธิบาย
<p>1. อาหารนี้จะแสดงข้อกล่าวถึงว่า “ไขมันตัว” ได้เนื่องจากมีไขมันทั้งหมด ไม่เกิน 3 กรัม ทั้งต่อหนึ่งหน่วยบริโภคถังอิ่ม และต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลากเพิ่มเติมด้วย เนื่องจากอาจต้องแสดงข้อความกำกับข้อกล่าวถึง</p> <p>ไขมันทั้งหมด $(1.83/100) \times 150 = 2.7$ กรัม ปั๊กเศษเป็น <u>3.0</u> กรัม ไขมันอิ่มตัว $(0.70/100) \times 150 = 1.05$ กรัม ปั๊กเศษเป็น <u>1.0</u> กรัม โภคเตอรอล $(0/100) \times 150 = 0$ มิลลิกรัม โซเดียม $(36.44/100) \times 150 = 54.66$ มิลลิกรัม ปั๊กเศษเป็น <u>55</u> มิลลิกรัม</p> <p><u>สรุป</u> โภคเตอรอลต่ำตามตัวอย่างที่ 2 นี้สามารถกล่าวถึงว่า “ไขมันตัว” ได้โดยไม่ต้องมีข้อความแสดงปริมาณไขมันทั้งหมด ไขมันอิ่มตัว โภคเตอรอล หรือโซเดียม กำกับ</p>

ตัวอย่างที่ 3 ข้าวเกร็งขิง บรรจุถุงพลาสติกน้ำหนักสุทธิ 75 กรัม

คำอธิบาย
<p>อาหารนี้มีผลวิเคราะห์ต่อ 100 กรัม ดังนี้</p> <p>ไขมันทั้งหมด 32.14 กรัม ไขมันอิ่มตัว 12.99 กรัม โภคเตอรอล 0 กรัม. โซเดียม 981.5 มก. แคลอรี 70.5 มก. เฟล็ก 3.0 มก.</p> <p>1. ปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถังอิ่ม คือ 30 กรัม. 2. จำนวนการกล่าวถึงปริมาณสารอาหาร เพียงถ้าข้าวเกร็งขิงน้ำหนัก 50 กรัม</p> <p>-จากบัญชีหมายเลขอ 2 ข้อ 3.3 สำนับที่ 1 -หากปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถังอิ่มค่าไม่เกิน 30 กรัม หรือไม่เกิน 2 ชต. ให้คำนวณการกล่าวถึงเพียงถ้าอาหารปริมาณ 50 กรัม (บัญชีหมายเลขอ 4 ข้อ 2.1 กรณีที่ 1)</p>

<p>2.1 แคลอรีย์ ($70.5/100 \times 50 = 35.25$ มิลลิกรัม) คิดเป็นร้อยละของ Thai RDI ได้ ($35.25/800 \times 100 = 4.4$) % ปั๊กเศษเป็น <u>4%</u></p> <p>ดังนั้น อาหารนี้ไม่สามารถกล่าวว่าด้าน營養แคลอรีย์ได้</p> <p>2.2 เหล็ก ($3.0/100 \times 50 = 1.5$ มิลลิกรัม) คิดเป็นร้อยละของ Thai RDI ได้ ($1.5/15 \times 100 = 10$ %)</p> <p>ดังนั้น อาหารนี้จะกล่าวว่า “มีเหล็ก” หรือ “เป็นแหล่งของเหล็ก” ได้</p> <p>3. อย่างไรก็ตามต้องตรวจสอบปริมาณไขมันทั้งหมด ไขมันอิ่มตัว ไขมันเดอร์ออล และไขมันทรีเมม ต่ออาหารปริมาณ 50 กรัมเพื่อความแม่นยำ เมื่อจากอาหารต้องแสดงข้อความกำกับข้อกล่าวถึง</p> <p>ไขมันทั้งหมด ($32.14/100 \times 50 = 16.07$ กรัม ปั๊กเศษเป็น <u>16 กรัม</u> ไขมันอิ่มตัว ($12.99/100 \times 50 = 6.495$ กรัม ปั๊กเศษเป็น <u>6 กรัม</u> ไขมันเดอร์ออล ($0/100 \times 50 = 0$ มิลลิกรัม) ไขมันทรีเมม ($981.5/100 \times 50 = 490.75$ มิลลิกรัม ปั๊กเศษเป็น <u>490 มิลลิกรัม</u></p> <p>สรุป ข้าวเกรียบนี้จะแสดงข้อกล่าวถึงว่า “มีเหล็ก” หรือ “เป็นแหล่งของเหล็ก” ได้โดยจะต้องมีข้อความแสดงปริมาณไขมันทั้งหมด ไขมันอิ่มตัว และไขมันทรีเมม กำกับ โดยข้อความกำกับนี้จะต้องมีขนาดไม่เล็กกว่าครึ่งหนึ่งของข้อกล่าวถึง ดังนี้</p> <p style="text-align: center;">“เป็นแหล่งของเหล็ก ไขมันทั้งหมด 16 ก. ไขมันอิ่มตัว 6 ก. ไขมันทรีเมม 490 มก. ต่อข้าวเกรียบ 50 ก.”</p>	<p>-Thai RDI ของแคลอรีย์ 800 มิลลิกรัม (ปัญชีหมายเลข 3 ถ้าดับที่ 20) -ปั๊กเศษตามหลักเกณฑ์ในปัญชีหมายเลข 1 ข้อ 2.5 -การกล่าวถึงได้ จะต้องมีปริมาณตั้งแต่ ร้อยละ 10 ของ Thai RDI ขึ้นไป -Thai RDI ของเหล็ก 15 มิลลิกรัม (ปัญชีหมายเลข 3 ถ้าดับที่ 22)</p> <p>-การกล่าวถึงได้ จะต้องมีปริมาณตั้งแต่ ร้อยละ 10 ของ Thai RDI ขึ้นไป</p> <p>-ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของปัญชีหมายเลข 4 ข้อ 2.2 ด้วย สำหรับในการพิสูจน์ ให้การคำนวณต่ออาหาร 50 กรัม เมื่อจากปริมาณไขมันที่ไม่เกิน 30 กรัม ต้องไม่เกิน 13 กรัม -ต้องไม่เกิน 4 กรัม -ต้องไม่เกิน 60 มิลลิกรัม -ต้องไม่เกิน 360 มิลลิกรัม -ปั๊กเศษตามหลักเกณฑ์ในปัญชีหมายเลข 1 ข้อ 2.5</p>
--	--

4. เอกสารอ้างอิง

- 4.1 United States Food And Drug Administration. 1997. Code of Federal Regulations 21 CFR Part 101 Subpart D : Specific Requirements for Nutrient Content Claims.
- 4.2 Codex Alimentarius. 1997. Guidelines for Use of Nutrition Claims.

ตารางที่ 1 เรื่องไวยากรณ์ล่วงทางภาษาไทยใช้เกณฑ์ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภค^(สำหรับอาหารที่เป็นปัจมานี้ 2.1 กรณีที่ 1)

พ้องงาน/ สารอาหาร	ข้อก่อนล่วง	เรื่องไวยา (ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคล่วงอีกและ ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบน 括弧)*	เรื่องไวยาเพิ่มเติม
พ้องงาน	ปราศจาก, ไม่มี (free, without, free of, no, zero)	มีพ้องงานล่วงกว่า 5 กิโลแคลอรี่	1. ห้ามใช้ข้อก่อนล่วงนี้ หากอาหารนั้นโดย ธรรมชาติเป็นไปตามเรื่องนี้อยู่แล้ว
	ต่ำ (low, few, low source of, low in)	มีพ้องงานไม่มากนน 40 กิโลแคลอรี่	2. ต้องปฏิบัติตามเรื่องนี้ในข้อ 1.1 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ลด, น้อยกว่า (reduced, reduced in, less, fewer, lower, lower in)	ลดปริมาณพ้องงานลงตั้งแต่ร้อยละ 25 ขึ้นไป เมื่อเทียบกับอาหารอ้างอิง	1. ห้ามใช้ข้อก่อนล่วงนี้ หากอาหารล่วงอิงเป็น อาหาร “พ้องงานต่ำ” อยู่แล้ว 2. ต้องปฏิบัติตามเรื่องนี้ในข้อ 1.2 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย
	พ้องงานน้อย (light, lite)	1. ลดปริมาณไขมันลงตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้น ไป ที่เทียบกับอาหารอ้างอิง (สำหรับผลิต ภัณฑ์นี้มีพ้องงานจากไขมันตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ของพ้องงานทั้งหมด) หรือ 2. ลดพ้องงานลงตั้งแต่ 1/3 ส่วนขึ้นไป เทียบกับอาหารอ้างอิง (สำหรับผลิตภัณฑ์ นั้นมีพ้องงานจากไขมันตั้งแต่ร้อยละ 50 ของพ้องงานทั้งหมด)	1. ห้ามใช้ข้อก่อนล่วงนี้ หากอาหารล่วงอิงเป็น อาหาร “ในมันต่ำ” หรือ “พ้องงานต่ำ” อยู่แล้ว 2. ต้องปฏิบัติตามเรื่องนี้ในข้อ 1.2 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย 3. ถ้าอาหารที่แสดงข้อก่อนล่วงนี้มีพ้องงานน้อยกว่า 40 กิโลแคลอรี่ หรือมีไขมันน้อยกว่า 3 กรัมต่อ ปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภค อ้างอิง ไม่ต้องแสดง ร้อยละหรือสัดส่วนของพ้องงานที่ลดลง

พ้องกัน/ สารอาหาร	ข้อกล่าวถึง	เรื่องที่ (ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคต่อวันอัตราและ ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบน ผลิต)	เรื่องไข่เพิ่มเติม
ไข้มันทั้ง หมด	ปราจาก, ไม่มี (free, without, free of, no, zero, nonfat)	ไข้มันทั้งหมดน้อยกว่า 0.5 กรัม	1. คำนิใช้ข้อกล่าวถึงนี้ หากอาหารนั้นโดยธรรมชาติเป็นไปตามเรื่องไข่ยี่ห้อแล้ว 2. ถ้ามีส่วนผสมที่เป็นไข้มันหรือส่วนผสมที่เข้าใจได้ทั่วไปรวมไข้มัน ให้คำเครื่องหมายกากับชื่อส่วนผสมนั้น แล้วอธิบายว่า “มีผลต่อปริมาณไข้มันน้อยมาก” 3. ต้องปฏิบัติตามเรื่องไข่ในข้อ 1.1 และ 2.2 ของบัญชีนี้ด้วย
	ต่ำ (low, low in, low source of, little)	ไข้มันทั้งหมดไม่เกิน 3 กรัม	1. คำนิใช้ข้อกล่าวถึงนี้ หากอาหารนั้นโดยธรรมชาติเป็นไปตามเรื่องไข่ยี่ห้อแล้ว 2. ต้องปฏิบัติตามเรื่องไข่ในข้อ 1.1 และ 2.2 ของบัญชีนี้ด้วย
	ลด, น้อยกว่า (reduced, reduced in, lower, lower in, less)	ลดปริมาณไข้มันทั้งหมดลงเหลืออย่าง 25 ชั้นในเมื่อเทียบกับอาหารอ่างอิง	1. คำนิใช้ข้อกล่าวถึงนี้ หากอาหารอ้างอิงเป็นอาหาร “ไข้มันต่ำ” อยู่แล้ว 2. ต้องปฏิบัติตามเรื่องไข่ในข้อ 1.2 และ 2.2 ของบัญชีนี้ด้วย
ไข้มันอื่น ด้วย	ปราจาก, ไม่มี (free, without, free of, no, zero)	1. มีกรดไข้มันอื่นด้วยกว่า 0.5 กรัม ^{และ} 2. ปริมาณกรดไข้มันสูงเบนท์รานส์ น้อยกว่า 0.5 กรัม	1. คำนิใช้ข้อกล่าวถึงนี้ หากอาหารนั้นโดยธรรมชาติเป็นไปตามเรื่องไข่ยี่ห้อแล้ว 2. ถ้ามีส่วนผสมที่เป็นไข้มันนึ่นด้วยหรือเข้าใจได้ทั่วไปรวมไข้มันอื่น ให้คำเครื่องหมายกากับชื่อส่วนผสมนั้น แล้วอธิบายว่า “มีผลต่อปริมาณไข้มันอื่นด้วยน้อยมาก” 3. ต้องแสดงปริมาณไข้มันทั้งหมดและไข่เหลืองโดยรวมทุกครั้งที่กินข้าว ก. ถ้าผลิตภัณฑ์มีไข่เหลืองหรือไข่น้อยกว่า 2 มิลลิกรัม ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคต่อวัน อีกต่อหนึ่ง ให้ระบุขนาดไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของไข่ต่อวัน 4. หากผลิตภัณฑ์ที่มีไข้มันทั้งหมดคิดไม่ถูก 0.5 กรัม ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคต่อวัน ไม่ต้องแสดงปริมาณไข้มันทั้งหมดในข้าว ก. ถ้าไข่ต่อหนึ่งหน่วยบริโภคต่อวันน้อยกว่า 2 ไข่ ต้องบัญชีนี้ด้วย

พ้องกัน/ ตารางหาร	ข้อก่อตัวอ้าง	เงื่อนไขที่ (ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคตัวอ้างและ ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบน ผลลัพธ์) *	เงื่อนไขเพิ่มเติม
ไข้มันอีน ตัว	ต่ำ (low, low in, low source of, a little)	1.เมื่อรดไข้มันอีนตัวไม่เกิน 1 กรัม และ <ol style="list-style-type: none"> 2.ผลสูงจากครัวเรือนที่ตัวไม่เกิน ร้อยละ 15 ของผลสูงทั้งหมด 	1.ห้ามใช้ข้อก่อตัวอ้างนี้ หากอาหารนั้นโดยธรรมชาติเป็นไปตามเงื่อนไขอยู่แล้ว 2.ต้องแสดงปริมาณไข้มันทั้งหมดด้วยโคลอเดตหรือสูตรคำนวณตุ่กับข้อก่อตัวอ้างเทียบกับปริมาณไข้มันอีนที่ห้ามใช้ เช่น ก. ถ้าผลิตภัณฑ์มีโคลอเดตหรือโคลอเจนก็ว่า 2 มิลลิกรัมต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคตัวอ้าง ไม่ต้องแสดงปริมาณโคลอเดตหรือโคลอเจนกับ ไข่หากผลิตภัณฑ์มีไข้มันทั้งหมดไม่เกิน 3 กรัม ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคตัวอ้าง ไม่ต้อง แสดงปริมาณในมันทั้งหมดกับข้อก่อตัวอ้างเทียบกับ กันไข้มันอีนด้วย 3.ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ลด, น้อยกว่า (reduced, reduced in, lower, lower in, less)	ลดปริมาณครัวเรือนอีนตัวลงตัวเดียว ร้อยละ 25 ขึ้นไป เมื่อเทียบกับอาหาร ตัวอ้าง	1.ห้ามใช้ข้อก่อตัวอ้างนี้ หากอาหารตัวอ้างอ่อนเป็น “ไข้มันอีนตัวตัว” อยู่แล้ว 2.ต้องแสดงปริมาณไข้มันทั้งหมดด้วยโคลอเดตหรือสูตรคำนวณตุ่กับ ปริมาณไข้มันอีนตัวทุกແร่อง โดยมีขนาดในน้ำขอกว่า ครึ่งหนึ่งของ ข้อก่อตัวอ้าง ยกเว้น ก. ถ้าผลิตภัณฑ์มีโคลอเดตหรือโคลอเจนก็ว่า 2 มิลลิกรัมต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคตัวอ้าง ไม่ต้องแสดงปริมาณโคลอเดตหรือโคลอเจนกับ ไข่หากผลิตภัณฑ์มีไข้มันทั้งหมดไม่เกิน 3 กรัม ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคตัวอ้าง ไม่ต้อง แสดงปริมาณในมันทั้งหมดกับข้อก่อตัวอ้างเทียบ กับไข้มันอีนด้วย 3.ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.2 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย

พ้องกัน/ สารอาหาร	ชื่อกล่าวช้าง	เมื่อไหร่ (ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคช้างอิงและ ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบน ฉลาก) *	เมื่อไหร่เพิ่มเติม
โภชนาค รสด	ปราศจาก, ไม่มี (free, without, free of, no, zero)	1. มีโภชนาคร่องน้อยกว่า 2 มิลลิกรัม ^{และ} 2. บรรจุในมันอิ่มตัวไม่เกิน 2 กรัม	1. ห้ามใช้ข้อกล่าวช้างนี้ หากอาหารนั้น โดยธรรมชาติเป็นไปตามเงื่อนไขอยู่แล้ว 2. ถ้ามีส่วนผสมที่เข้าใจไดຍทั่วไปว่ามีโภชนาคร่องน้อยกว่า 2 มิลลิกรัม เช่นส่วนผสมนั้นแล้วอย่างอื่นๆ ว่า “มีส่วนประกอบของโภชนาค” 3. ถ้าเป็นปริมาณในมันทั้งหมดคงกิน 13 กรัม ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคช้างอิงและต่อปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลาก ต้องระบุปริมาณในมันทั้งหมดคือปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลาก โดยแสดงควบคู่กับข้อกล่าวช้างทุกด้าน หากแสดงข้อกล่าวช้างหลาຍแห่งในฉลากด้านเดียว ก็ให้แสดงติดกับข้อกล่าวช้างที่เดินเที่ยบ และใช้ตัวอักษรขนาดไม่เล็กกว่าครึ่งหนึ่งของข้อกล่าวช้าง ดังกล่าว 4. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ต่ำ (low, low in, low source of, little)	1. มีโภชนาคร่องไม่เกิน 20 มิลลิกรัม ^{และ} 2. บรรจุในมันอิ่มตัวไม่เกิน 2 กรัม	1. ห้ามใช้ข้อกล่าวช้างนี้ หากอาหารนั้น โดยธรรมชาติเป็นไปตามเงื่อนไขอยู่แล้ว 2. ถ้ามีปริมาณในมันทั้งหมดคงกิน 13 กรัม ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคช้างอิงและต่อปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลาก โดยแสดงควบคู่กับข้อกล่าวช้างทุกด้าน หากแสดงข้อกล่าวช้างหลาຍแห่งในฉลากด้านเดียว ก็ให้แสดงติดกับข้อกล่าวช้างที่เดินเที่ยบ และใช้ตัวอักษรขนาดไม่เล็กกว่าครึ่งหนึ่งของข้อกล่าวช้าง ดังกล่าว 3. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย

พัฒนา/ สารอาหาร	ข้อก่อร้าย	เงื่อนไข (ต้องปริมาณหนึ่งน้อยกว่าปกติถึงอันตราย ต้องปริมาณหนึ่งมากกว่าปกติถึงดีบุน	เงื่อนไขเพิ่มเติม
โภชนาค ลด	ลด, น้อยกว่า (reduced, reduced in, lower, lower in, less)	1.ลดปริมาณโภชนาคร่องด้วยตัว ร้อยละ 25 จีนไป เมื่อเทียบกับอาหาร ถังอิจ แดง 2.มีกรดไขมันอิมพาร์ตัวไม่มีกิน 2 กรัม	1.ห้ามใช้ข้อก่อร้ายนี้ หากอาหารถังอิจเป็น อาหาร “โภชนาคร่องลด” อยู่แล้ว 2.ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.2 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย 3.หากปริมาณไขมันทั้งหมดมากกว่า 13 กรัมต่อ ปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถึงอันตรายและต้องปริมาณ หนึ่งหน่วยบริโภคถึงดีบุนลดคลาส ให้กำกับข้อ ความระบุปริมาณโภชนาคร่องด้วยตัวที่ลดลง เทียบกับที่มี อยู่ในปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลาก โดยใช้ตัวอักษรขนาดไม่เล็กกว่าตัวอักษรที่ห้ามของ บัญชีนี้ด้วย
ไขเดย์	ปราศจาก, ไม่มี (free, without, free of, no, zero)	มีไขเดย์น้อยกว่า ๗ มิลลิกรัม	1.ห้ามใช้ข้อก่อร้ายนี้ หากอาหารนี้โดยธรรม- ชาติเป็นไปตามเงื่อนไขอยู่แล้ว 2.ต้องเป็นปริมาณไขเดย์ในอาหาร ไม่ใช่เกลือ (ไขเดย์มอลต์ไรซ์) และ 3.ถ้ามีส่วนผสมที่เป็นเกลือ (ไขเดย์มอลต์ไรซ์) หรือ ส่วนผสมที่เข้าไปอย่างที่ไม่ใช่ไขเดย์ ให้กำกับชื่อ หมายถ้ากันเชื้อส่วนผสมนั้นแล้วอธิบายว่า “มีผลต่อ ^๑ ปริมาณไขเดย์น้อยมาก” 4.ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ปราศจากเกลือ (salt free)	ต้องได้ความเงื่อนไขและเงื่อนไขเพิ่มเติม ของ “ปราศจากไขเดย์”	
	ต่ำมาก (very low, very low in)	มีไขเดย์น้อยกว่า ๓๕ มิลลิกรัม	1.ห้ามใช้ข้อก่อร้ายนี้ หากอาหารนี้โดยธรรม- ชาติเป็นไปตามเงื่อนไขอยู่แล้ว 2.ต้องเป็นปริมาณไขเดย์ในอาหาร ไม่ใช่เกลือ (ไขเดย์มอลต์ไรซ์) และ 3.ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ต่ำ (low, low in, low source of, little)	มีไขเดย์น้อยกว่า ๑๔๐ มิลลิกรัม	
	ลด, น้อยกว่า (reduced, reduced in, lower, lower in, less)	ลดปริมาณไขเดย์ลงตั้งแต่ร้อยละ ๒๕ จีนไป เมื่อเทียบกับอาหารถังอิจ	1.ห้ามใช้ข้อก่อร้ายนี้ หากอาหารถังอิจเป็น อาหาร “ไขเดย์ต่ำ” อยู่แล้ว 2.ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.2 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย

พัสดุงาน/ สารอาหาร	ชื่อกล่าวอ้าง	เงื่อนไข	เงื่อนไขเพิ่มเติม
โซเดียม โซเดียมน้ำอ้อย (salt, sodium)	โซเดียมโซเดียมลงตัวเครื่องละ 50 ซีน ไปเมื่อเทียบกับอาหารอ้างอิง	ลดปริมาณโซเดียมหน่วยบริโภคต่อวันลงและ ต่อปริมาณหน่วยบริโภคที่แสวงบน ดังลักษณะ)*	1.ห้ามใช้ข้อกล่าวอ้างนี้ หากอาหารอ้างอิงเป็น อาหาร “โซเดียมต่ำ” อยู่แล้ว 2.หากอาหารอ้างอิงเพลสจังงานมากกว่า 40 กิโล- แกลลอน หรือมีไขมันมากกว่า 3 กรัมต่อปริมาณหนึ่ง หน่วยบริโภคต่อวัน ควรกล่าวว่า “โซเดียม น้ำอ้อย (sodium) เพื่อจะได้ “light, lite” อ้าง หน่วยเดียว “พลังงานน้อย” ให้ข้อความ 3.ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.2 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ไม่มีเกลือ / ไม่ใส่เกลือ (unsalted, no salt, no salt added, without salt added)	1.ไม่มีการเติมเกลือระหว่างกระบวนการ ผลิต และ 2.อาหารที่ให้บริการเทียบต้องเป็นอาหารที่ คล้ายคลึงกัน ซึ่งโดยปกติแล้วใช้เกลือใน กระบวนการ	หากผลิตภัณฑ์ไม่ได้ตามเงื่อนไข “ปราศจาก โซเดียม” ต้องกล่าวว่า “ไม่ใช้อาหารที่ปราศจาก โซเดียม” ด้วย
	ใส่เกลือเล็กน้อย (lightly salted)	ใส่เกลือน้อยกว่าอาหารปกติ ตั้งแต่ละละ 50 ซีนไป	ต้องกล่าวว่า “ไม่ใช้อาหารโซเดียมต่ำ” ด้วย
น้ำตาล (หมาดเจี๊ย mono- และ di- saccha- rides)	ปราศจาก ไม่มี (free, without, free of, no, zero, sugarless)	น้ำตาลน้อยกว่า 0.5 กรัม	1.ห้ามใช้ข้อกล่าวอ้างนี้ หากอาหารนี้ได้บรรจุ- ชาติเป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นได้ 2.ถ้าอาหารมีตัวน้ำตาลที่เป็นน้ำตาลหรือตัวทดแทนที่ เข้าไปโดยทั่วไปร่วมน้ำตาลเป็นส่วนประกอบ ให้กล่าว เครื่องหมายกากับข้อส่วนผสมนั้นแล้วริบมาข่าว่า “มี ผลต่อปริมาณน้ำตาลต่อymaga” 3.ถ้าอาหารเป็นไปตามเงื่อนไข “พลังงานต่ำ” หรือ “ลดพลังงาน” หรือ “พลังงานน้อย” ให้แสดงข้อ กล่าวอ้างดังกล่าวบนฉลากด้วย 4.ถ้าอาหารไม่เป็น “พลังงานต่ำ” หรือ “ลดพลังงาน” หรือ “พลังงานน้อย” ให้กล่าวว่า “ไม่ใช้อาหาร พลังงานต่ำ” หรือ “ไม่ใช้อาหารลดพลังงาน” หรือ “ไม่ใช้อาหารลดพลังงานน้อย” ตามลักษณะ 5.ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 และ 2.2 ของ บัญชีนี้ด้วย

หลังงาน/ สารอาหาร	ชื่อกล่าวอ้าง	เงื่อนไข	เงื่อนไขเพิ่มเติม
น้ำตาล (หนาชึ้ง mono- และ di- saccha- rides)	ลดปริมาณลง, น้อยกว่า (reduced, reduced in, lower, lower in, less)	ลดปริมาณน้ำตาลลงทั้งเครื่องดื่ม 25 ชิ้นไป เมื่อเทียบกับอาหารอ้างอิง	ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.2 และ 2.2 ของ กฎซึ่งด้วย
	ไม่เติมน้ำตาล / ไม่ใส่น้ำตาล (no added sugar, without added sugar, no sugar added)	1. ไม่มีการเติมน้ำตาลหรือส่วนผสมที่มี น้ำตาลในระหว่างการผลิตหรือการบรรจุ แรก 2. ไม่มีส่วนผสมที่มีการเติมน้ำตาลเพิ่ม [*] ปริมาณน้ำตาล เช่น แยม เยลลิอิหรือ น้ำผลไม้เป็นต้น และ 3. ต้องไม่มีน้ำตาลเกิดขึ้นจากการกระบวนการ ผลิต หรือถ้ามีต้องรวมกันแล้วได้ตาม เงื่อนไข “ปราศจากไม่มี” และ 4. อาหารอ้างอิงมีการเติมน้ำตาลเป็นส่วน ประกอน ตัวอย่างอาหารนี้มีมีการเติม	อาหารนี้ไม่มีเงื่อนไขตามเงื่อนไขของ “หลังงาน ค่า” หรือ “ลดพลังงาน” ต้องกลับค่า “ไม่ใช้อาหาร พลังงานค่า” หรือ “ไม่ใช้อาหารลดพลังงาน”
	“ไม่รับความหวาน เพิ่ม” หรือ “ไม่เติมวัตถุให้ความ หวาน” (unsweetened, contains no added sweeteners)	ใช้กับอาหารที่มีปริมาณน้ำตาลสูงอยู่แล้ว โดยธรรมชาติ เช่น น้ำผลไม้ อย่างไรก็ตาม ห้ามใช้ข้อความ “ปราศจากน้ำตาล (sugar- free)”	

ห้องงาน/ อาหารหาร	ข้อส่วนตัว	เงื่อนไข [*] (ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถังอัจฉริยะและ ต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบน ฉลาก) *	เงื่อนไขเพิ่มเติม
ไปรษณีย์ ไปอาหาร วิตามิน เกลือแร่ (น้ำรวม โซเดียม)	สูง, ดุลย (high, rich in, excellent source of)	มีสารอาหารนั้นอยู่ในปริมาณตั้งแต่ร้อยละ 20 ของ Thai RDI** ขึ้นไป	1. ส่วนหัวใบอาหาร หากปริมาณไข้มันทั้งหมดไม่มี เมื่อไปตามเงื่อนไข “ต่ำ” การกล่าวถึงปริมาณ ใบอาหารต้องกับตัวบ่งชี้ปริมาณไข้มันทั้งหมดคือ ปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลากถ้วน ถักหรือที่มีขนาดไม่เล็กกว่าครึ่งหนึ่งของข้อกล่าวถึง 2. ส่วนปูน้ำผึ้งตามเงื่อนไขในข้อ 2.2 ของบัญชีนี้ด้วย
	เป็นแหล่งของ, มี (good source, contains, provides)	มีสารอาหารนั้นอยู่ในปริมาณร้อยละ 10-19 ของ Thai RDI**	1. ส่วนหัวใบอาหาร หากปริมาณไข้มันทั้งหมดไม่มี เมื่อไปตามเงื่อนไข “ต่ำ” การกล่าวถึงปริมาณ ใบอาหารต้องกับตัวบ่งชี้ปริมาณไข้มันทั้งหมดคือ ปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลากถ้วน ถักหรือที่มีขนาดไม่เล็กกว่าครึ่งหนึ่งของข้อกล่าวถึง 2. ต้องปูน้ำผึ้งตามเงื่อนไขในข้อ 2.2 ของบัญชีนี้ด้วย
	เพิ่ม, เพิ่ม, มากกว่า (increased, more, added, fortified, enriched)	เมื่อเทียบกับอาหารถังอัจฉริยะ อาหารนี้มี สารอาหารที่จะกล่าวถึงอยู่ในปริมาณที่ สูงกว่าระดับที่มีอยู่ในอาหารถังอัจฉริยะ โดย ประมาณต่อความต้องการนั้นจะต้องไม่น้อย กว่าปริมาณร้อยละ 10 ของ Thai RDI**	1. ต้องระบุใบอาหาร หากปริมาณไข้มันทั้งหมดไม่มี เมื่อไปตามเงื่อนไข “ต่ำ” การกล่าวถึงปริมาณ ใบอาหารต้องกับตัวบ่งชี้ปริมาณไข้มันทั้งหมดคือ ปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลากถ้วน ถักหรือที่มีขนาดไม่เล็กกว่าครึ่งหนึ่งของข้อกล่าวถึง 2. ต้องปูน้ำผึ้งตามเงื่อนไขในข้อ 2.2 ของบัญชีนี้ด้วย

หมายเหตุ

*เฉพาะอาหารที่มีปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถังอัจฉริยะไม่เกิน 30 กรัม หรือ ไม่เกิน 2 ช้อนโต๊ะ เนื่องในการแสดง
ข้อกล่าวถึงตามตารางที่ 1 นี้ ให้ก้านวนผลต่อปริมาณอาหารนั้น 50 กรัม แทนการคำนวณต่อปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภค-
ถังอัจฉริยะและต่อปริมาณอาหารหนึ่งหน่วยบริโภคที่แสดงบนฉลาก (กรณีที่เป็นอาหารแห้งที่ต้องห้าวไปแล้วจะต้องเติมน้ำ[†]
หรือของเหลวที่มีคุณค่าทางโภชนาการน้อยจนไม่มีน้ำสำลักก่อนจึงจะบริโภค น้ำหนัก 50 กรัมนี้ ให้หมายถึงน้ำหนัก[†]
อาหารหลังจากที่เติมน้ำห้าวของเหลวแล้ว อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับกับเครื่องดื่มแห้ง หรือผลิตภัณฑ์
ลักษณะเดียวกัน เช่น นมผง ซึ่งจะใช้ปริมาณหนึ่งหน่วยบริโภคถังอัจฉริยะเป็น 200 มิลลิลิตรของอาหารหลังเติมน้ำ[†])

**Thai RDI หมายถึง สารอาหารที่แนะนำให้บริโภคประจำวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai
Recommended Daily Intakes)

**ตารางที่ 2 เงื่อนไขการกล่าวอ้างทางภาระนาคารโดยใช้กฏพัท 100 กรัม หรือ 100 มิลลิลิตร
(สำหรับอาหารที่เป็นไปตามข้อ 2.1 กฎพัทที่ 2)**

พัฒนา/ สารอาหาร	ข้อจำกัด	เงื่อนไข	
		ต่ออาหาร 100 กรัม (ของแข็ง)	ต่ออาหาร 100 มิลลิลิตร (ของเหลว)
ผลิตภัณฑ์ น้ำมันพืช	ปราศจาก, ไม่มี (free, without, free of, no)	-	1. ไม่เกิน 4 กิโลกรัม และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ต่ำ (low)	1. ไม่เกิน 40 กิโลกรัม และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของบัญชีนี้ด้วย	1. ไม่เกิน 20 กิโลกรัม และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของบัญชีนี้ด้วย
	ลดปริมาณลง, น้อยกว่า (reduced, reduced in, less, less than, fewer, lower, lower in)	1. ลดเพียงลงเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกันหรือ [*] คล้ายคลึงกัน โดยลดลงตั้งแต่ร้อยละ 25 ขึ้นไป และ 2. ปริมาณเพียงลงที่ผลลงจะต้องไม่น้อยกว่า 40 กิโลกรัมด้วย	1. ลดเพียงลงเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกันหรือ [*] คล้ายคลึงกัน โดยลดลงตั้งแต่ร้อยละ 25 ขึ้นไป และ 2. ปริมาณเพียงลงที่ผลลงจะต้องไม่น้อยกว่า 20 กิโลกรัมด้วย
ไขมันพืชหมัก	ปราศจาก, ไม่มี (free, without, free of, no)	1. ไม่เกิน 0.5 กรัม และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย	1. ไม่เกิน 0.5 กรัม และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ต่ำ (low)	1. ไม่เกิน 3 กรัม และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย	1. ไม่เกิน 1.5 กรัม และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ลดปริมาณลง, น้อยกว่า (reduced, reduced in, less, less than, lower, lower in)	1. ลดไขมันพืชหมักลงเมื่อเทียบกับ [*] ผลิตภัณฑ์อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกัน โดยลดลงตั้งแต่ ร้อยละ 25 ขึ้นไป และ 2. ปริมาณไขมันพืชหมักที่ผลลงจะต้อง [*] ไม่น้อยกว่า 3 กรัมด้วย	1. ลดไขมันพืชหมักลงเมื่อเทียบกับ [*] ผลิตภัณฑ์อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกัน โดยลดลงตั้งแต่ ร้อยละ 25 ขึ้นไป และ 2. ปริมาณไขมันพืชหมักที่ผลลงจะต้อง [*] ไม่น้อยกว่า 1.5 กรัมด้วย

พัฒนาการ ภาษาอ่างฯ	ข้อกล่าวหัว	เงื่อนไข	
		ต่ออาหาร 100 กรัม (ของแข็ง)	ต่ออาหาร 100 มิลลิลิตร (ของเหลว)
ไขมันอิ่มตัว	ปราศจาก, ไม่มี (free, without, free of, no)	1. ไม่เกิน 0.1 ก. และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย	1. ไม่เกิน 0.1 ก. และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ต่ำ (low)	1. ไม่เกิน 1.5 ก. และ 2. พลังงานจากไขมันอิ่มตัวไม่เกินร้อย ละ 10 ของพลังงานทั้งหมด และ 3. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย	1. ไม่เกิน 0.75 ก. และ 2. พลังงานจากไขมันอิ่มตัวไม่เกินร้อย ละ 10 ของพลังงานทั้งหมด และ 3. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ลดปริมาณลง, น้อยกว่า (reduced, reduced in, less, less than, lower, lower in)	1. ลดไขมันอิ่มตัวลงเมื่อเทียบกับ ผลิตภัณฑ์อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกัน โดยลดลงตั้งแต่ร้อย ละ 25 เป็นไป และ 2. ปริมาณไขมันอิ่มตัวที่ลดลงจะต้องไม่ น้อยกว่า 1.5 ก. ด้วย	1. ลดไขมันอิ่มตัวลงเมื่อเทียบกับ ผลิตภัณฑ์อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกัน โดยลดลงตั้งแต่ร้อย ละ 25 เป็นไป และ 2. ปริมาณไขมันอิ่มตัวที่ลดลงจะต้องไม่ น้อยกว่า 0.75 ก. ด้วย
โภชนาการออกฤทธิ์	ปราศจาก, ไม่มี (free, without, free of, no)	1. ไม่เกิน 5 มก. และ 2. ไขมันอิ่มตัวไม่เกิน 1.5 ก. และ 3. พลังงานจากไขมันอิ่มตัวไม่เกิน ร้อยละ 10 ของพลังงานทั้งหมด และ 4. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย	1. ไม่เกิน 5 มก. และ 2. ไขมันอิ่มตัวไม่เกิน 0.75 ก. และ 3. พลังงานจากไขมันอิ่มตัวไม่เกิน ร้อยละ 10 ของพลังงานทั้งหมด และ 4. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ต่ำ (low)	1. ไม่เกิน 20 มก. และ 2. ไขมันอิ่มตัวไม่เกิน 1.5 ก. และ 3. พลังงานจากไขมันอิ่มตัวไม่เกินร้อย ละ 10 ของพลังงานทั้งหมด และ 4. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย	1. ไม่เกิน 10 มก. และ 2. ไขมันอิ่มตัวไม่เกิน 0.75 ก. และ 3. พลังงานจากไขมันอิ่มตัวไม่เกิน ร้อยละ 10 ของพลังงานทั้งหมด และ 4. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ลดปริมาณลง, น้อยกว่า (reduced, reduced in, less, less than, lower, lower in)	1. ลดโภชนาการออกฤทธิ์ลงเมื่อเทียบกับ ผลิตภัณฑ์อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกัน โดยลดลงตั้งแต่ร้อย ละ 25 เป็นไป และ 2. ปริมาณโภชนาการออกฤทธิ์ที่ลดลงจะต้อง ^{ไม่น้อยกว่า 20 มก. ด้วย}	1. ลดโภชนาการออกฤทธิ์ลงเมื่อเทียบกับ ผลิตภัณฑ์อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกัน โดยลดลงตั้งแต่ร้อย ละ 25 เป็นไป และ 2. ปริมาณโภชนาการออกฤทธิ์ที่ลดลงจะต้อง ^{ไม่น้อยกว่า 10 มก. ด้วย}

พ้องจาน/ สารอ้างอิง	ข้อก้าวข้าง	เงื่อนไข	
		ต่ออาหาร 100 กรัม (ของแข็ง)	ต่ออาหาร 100 มิลลิลิตร (ของเหลว)
น้ำตาล	ปราศจาก, ไม่มี (free, without, free of, no)	1. ไม่เกิน 0.5 ก. และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย	1. ไม่เกิน 0.5 ก. และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ลดปริมาณลง, น้อยกว่า (reduced, reduced in, less, less than, lower, lower in)	ลดน้ำตาลลงเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์อื่นที่ เป็นอาหารชนิดเดียวกันหรือถ้าหากลังกัน โดยคลองต้มตัวอย่าง 25 ชิ้นไป	ลดน้ำตาลลงเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์อื่นที่ เป็นอาหารชนิดเดียวกันหรือถ้าหากลังกัน โดยคลองต้มตัวอย่าง 25 ชิ้นไป
ไข่เดียว	ปราศจาก, ไม่มี (free, without, free of, no)	1. ไม่เกิน 5 มก. และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย	1. ไม่เกิน 5 มก. และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ต่ำมาก (very low)	1. ไม่เกิน 40 มก. และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย	1. ไม่เกิน 20 มก. และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ต่ำ (low)	1. ไม่เกิน 120 มก. และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย	1. ไม่เกิน 60 มก. และ 2. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 1.1 ของ บัญชีนี้ด้วย
	ลดปริมาณลง, น้อยกว่า (reduced, reduced in, less, less than, lower, lower in)	ลดไข่เดียวลงเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์อื่น ที่เป็นอาหารชนิดเดียวกันหรือถ้าหากลังกัน โดยคลองต้มตัวอย่าง 25 ชิ้นไปและ 2. ปริมาณไข่เดียวที่ลดลงจะต้องไม่น้อย กว่า 120 มก. ด้วย	1. ลดไข่เดยลงเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์อื่นที่ เป็นอาหารชนิดเดียวกันหรือถ้าหากลังกัน โดยคลองต้มตัวอย่าง 25 ชิ้นไปและ 2. ปริมาณไข่เดียวที่ลดลงจะต้องไม่น้อย กว่า 60 มก. ด้วย
ไข่อาหาร	เป็นแหล่งของ, มี (good source, contain, provide)	ไม่น้อยกว่า 3 ก. ต่ออาหาร 100 ก. หรือ ไม่น้อยกว่า 1.5 ก. ต่อพัสดุงาน 100 กิโล แกลลอน	ไม่น้อยกว่า 1.5 ก. ต่อพัสดุงาน 100 กิโลแกลลอน
	สูง, ดุจน (high, rich, rich in, excellent source of)	ไม่น้อยกว่า 6 ก. ต่ออาหาร 100 ก. หรือ ไม่น้อยกว่า 3 ก. ต่อพัสดุงาน 100 กิโล แกลลอน	ไม่น้อยกว่า 3 ก. ต่อพัสดุงาน 100 กิโลแกลลอน
	เพิ่ม, เพิ่ม, มากกว่า (increased, more than, added, enriched, fortified)	1. เพิ่มไข่อาหารขึ้นเมื่อเทียบกับ ผลิตภัณฑ์อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกัน หรือถ้าหากลังกัน โดยเพิ่มน้ำหนักตัวอย่าง ละ 25 ชิ้นไป และ 2. ปริมาณไข่อาหารที่เพิ่มน้ำหนักตัวลงไม่น น้อยกว่า 3 ก. ด้วย	1. เพิ่มไข่อาหารขึ้นเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกันหรือถ้าหากลังกัน โดยเพิ่มน้ำหนักตัวอย่าง 25 ชิ้นไป และ 2. ปริมาณไข่อาหารที่เพิ่มน้ำหนักตัวลงไม่น้อย กว่า 1.5 ก. ต่อพัสดุงาน 100 กิโลแกลลอน

พัฒนา/ สารอาหาร	ข้อก่อร้าย	เงื่อนไข	
		ต่ออาหาร 100 กรัม (ของจริง)	ต่ออาหาร 100 มิลลิลิตร (ของเหลว)
โปรตีน	เป็นแหล่งของ, มี (good source, contains, provides)	ไม่น้อยกว่า 5 ก. ต่ออาหาร 100 ก. หรือ ไม่น้อยกว่า 2.5 ก. ต่อพัฒนา 100 กิโลแคลอรี่	ไม่น้อยกว่า 2.5 ก. ต่อ 100 มล. หรือต่อ พัฒนา 100 กิโลแคลอรี่
	สูง, ดุคุณ (high, rich, rich in, excellent source of)	ไม่น้อยกว่า 10 ก. ต่ออาหาร 100 ก. หรือ ไม่น้อยกว่า 5 ก. ต่อพัฒนา 100 กิโลแคลอรี่	ไม่น้อยกว่า 5 ก. ต่อ 100 มล. หรือต่อ พัฒนา 100 กิโลแคลอรี่
	เพิ่ม, เพิ่ม, มากกว่า (increased, more than, added, enriched, fortified)	1.เพิ่มไปร์ตินเข้มข้นเทียบกับผลิตภัณฑ์ อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกันหรือ คล้ายคลึงกัน โดยพื้นฐานต้องได้ร้อยละ 25 ชั้นไป แรก 2.ปริมาณไปร์ตินที่เพิ่มขึ้นจะต้องไม่ น้อยกว่า 5 ก. ต่ออาหาร 100 ก. หรือไม่ น้อยกว่า 2.5 ก. ต่อพัฒนา 100 กิโล แคลอรี่	1.เพิ่มไปร์ตินเข้มข้นเทียบกับผลิตภัณฑ์ อื่นที่เป็นอาหารชนิดเดียวกันหรือ คล้ายคลึงกัน โดยพื้นฐานต้องได้ร้อยละ 25 ชั้นไป แรก 2.ปริมาณไปร์ตินที่เพิ่มขึ้นจะต้องไม่ น้อยกว่า 2.5 ก. ต่ออาหาร 100 ก. หรือ ต่อพัฒนา 100 กิโลแคลอรี่
วิตามินและเกลือแร่ (ไม่รวมไฟเบอร์)	เป็นแหล่งของ, มี (good source, contains, provides)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของ Thai RDI* ต่ออาหาร 100 ก. หรือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของ Thai RDI* ต่อพัฒนา 100 กิโลแคลอรี่	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7.5 ของ Thai RDI* ต่ออาหาร 100 มล. หรือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของ Thai RDI* ต่อพัฒนา 100 กิโลแคลอรี่
	สูง, ดุคุณ (high, rich, rich in, excellent source of)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของ Thai RDI* ต่ออาหาร 100 ก. หรือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของ Thai RDI* ต่อพัฒนา 100 กิโลแคลอรี่	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของ Thai RDI* ต่ออาหาร 100 มล. หรือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของ Thai RDI* ต่อพัฒนา 100 กิโลแคลอรี่
	เพิ่ม, เพิ่ม, มากกว่า (increased, more than, added, enriched, fortified)	เพิ่มวิตามินหรือเกลือแร่เข้มข้นเทียบ ละ 10 ชั้นไปเมื่อเทียบกับอาหารถ้าอิง ให้ระดับปริมาณที่แตกต่างกันจะต้อง ไม่น้อยกว่าปริมาณร้อยละ 10 ของ Thai RDI* ของวิตามินหรือเกลือแร่นั้น	เพิ่มวิตามินหรือเกลือแร่เข้มข้นเทียบ ละ 10 ชั้นไปเมื่อเทียบกับอาหารถ้าอิง ให้ระดับปริมาณที่แตกต่างกันจะต้อง [*] ไม่น้อยกว่าปริมาณร้อยละ 10 ของ Thai RDI* ของวิตามินหรือเกลือแร่นั้น

*Thai RDI หมายถึง สารอาหารที่แนะนำให้บริโภคประจำวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป (Thai Recommended Daily Intakes)